Apollo's kermis-gift aan de Amsterdamsche Juffers. Derde deel

bron
Apollo's kermis-gift aan de Amsterdamsche Juffers. Derde deel. Jacobus Friesewyk, Amsterdam 1746

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_apo006apol02_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

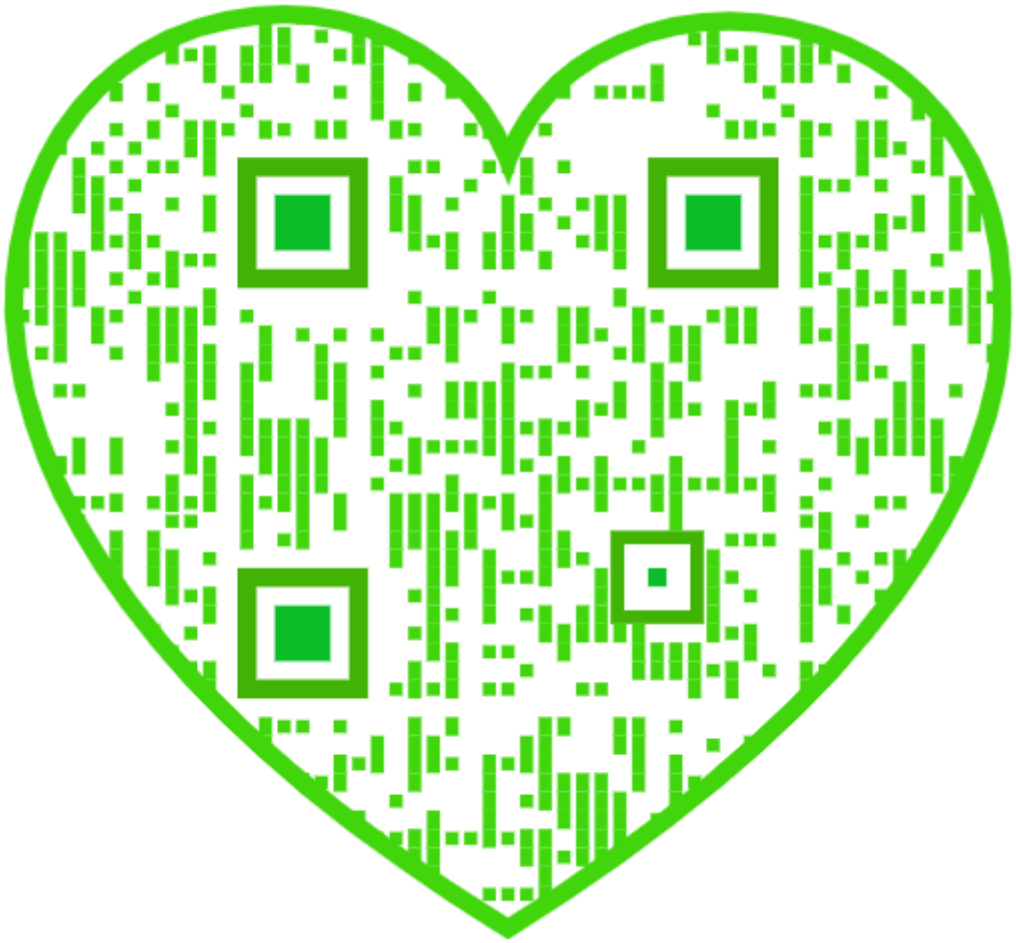

verklaring van de tytel-prent.

De Rymelbaas, gezeten op een stacy wagen,
Gevoerd door Venus zoon, vertoond zig aan het Y,
(God Bacchus doet zig in 't verschiet op van ter zy)
En deelt gezangen uyt, die 't Jufferschap behagen
Daar, roept hy, Amstel jeugd! daar is weer nieuwe stof,
Dit is myn Kermis gift, je kunt nu wakker zingen
Ter eere van Parnas. De wakk're jongelingen
Bedanken Gpd Apol en juichen zynen lof.
Wy zullen t'uwer eer met sang en spel en snaaren
(Roept ieder Phebus toe) betoonen onze vreugd,
In hoope dat gy ons, gelyk de Haagse jeugd,
Meer giften schenken zult in het vervolg van jaaren.

Opdragt aan de zangbeminnende Amsterdamsche juffers.

Mejuffers.

Zie daar bekoorlyke Schepseltjes! waarop de pilaren van onze inclinasie zig betrouwen, het derde Deel van Apollos Kermis-gift, gelegt aan uwe voetjes, in hoope uwe genereusheid het zelve zo genadig zal accepteren, als het Haagse Jufferschap de voorgaande gedaan hebben. Doch my dunkt ik hoor eenige schoonheden, door wiens glants

het licht der Lantaarnen verdooft, my te gemoed voeren: hoe Schryver, waarom aan ons, en niet aan 't Haagse Jufferschap? of is by haar je waar niet meer getrokken? en komje nu by ons, nu 't een ander niet hebben wil, presenteren neen, gy zult nooyt zo gelukkig zyn dat wy die grollen zullen aannemen. Vergun beminnelyke voorwerpen; dat ik my op de beschuldiging van crimenlesae Virginalis Majestatis verantwoorde, en dan het zelve aan 't oordeel van uwe heusheyd stelle, onderwerpende my gewillig aan de decisie van de Maagdelyke faculteit. Gelieft dan te weten: dat vader Febus by de Schryver der twee eerste Deeltjes op de Haagse Kermis zynde, en van 't gezelschap der Juffers profiteerende, hoorde hy dezelfde niet anders als allerly straat deunen, die nooyt door hem aan de Juffers op Musa toegelaaten, veel min geapprobeert zyn, tot berstens toe reciteeren, waarom hy bewoogen wierd haar het eerste deeltje tot een Kermis-gift door het Kanaal van mildadigheid op te offeren; en in 't vervolg, om dat hy zag dat het haar behaagde, het tweede Deel, Apollo nu op d'Amsterdamse Ker-

mis zynde, en verneemende dat deze deeltjes zo heuslyk en met liefde van de Juffers gezogt, geleezen en gezongen wierden, verklaarde die oude Patroon op zyn vroomheid nooyt gedacht te hebben zulke Minnaressen der Zangkunst aan 't Y te zullen vinden, en daar op heeft hy den Drukker en my dit bondelken gezangen overhandigd, om het zelve aan u op te offeren, 't geen gy dan lichtelyk kunt denken, wyl 't een gebod van Vader Apollo is, niet heb durven nalaten, kan UE ook daar by verzekeren, dat deze Kermis gift ruym tegen de twee voorgaande kan opweegen, wyl 't alles uitgepikte stof is, die mogelyk in de vergetelheid zoude gebleeven zyn, indien de malse Zuster Thalia, die een cieraad en pronk op den Parnas is, dezelve niet in handen was gekomen; en wel door 't volgende geval.

Een der Zusters, wiens naam ik om fatzoens halven niet noemen zal, door 't klimmen der jaaren van een opstygend driftig humeur geworden zynde, had zig vry wat moeilyk gemaakt, de redenen my echter onbekend, waar door ze gansch buiten zig zelfs raakte, Thalia, terstond toeschietende tot haar hulp, bevond dat

haar citse onderrok, in plaats van met linnen met deeze gezangen gevoerd was, die zy knaphandig daar uit tornde en ze aan den Rymelbaas presenteerde om van hem geapprobeert te worden. Apollo de Historie verstaan en de gezangen geleezen hebbende, liet acht dagen lang de trom roeren, en daar by op straffe van ongenade ordonneeren dat alle de Zangnimphen, geen uitgezonderd, dezelve van 't begin tot het end van buiten moesten leeren, en in Jaar en dag gene andere als deze zingen, belovende aan Thalia dezelve aan die juffers tot een Kermis gift te vereeren, die hem de grootste minnaressen van den Zangberg scheenen te zyn, daar op heeft vader Phebus u Mejuffers, als zyne geliefste Beminnaressen, deeze gezangen geschonken. Wat dunkt u nu? Princessen van de liberteit | zyt gy lieden hier mede geaffronteert of vereert? ik voor my fustineer onder reverentie en genadige correctie het laatste, 't geen ook vertrouwe Mejuffers insgelyks zullen doen, als hebbende overvloedige preuven van uwe civiliteit. Gelieft dan Mejuffers dezelve zo goedgunstig aan te nemen als ze u geschonken worden. Ik kan u verzekeren (of ik

zal beschaamd staan) dat ge alzo min u van dit, (ja zelfs minder, als van de voorgaande Deeltjes beklagen zult. Verwagt niet dat wy met een register van Heidensche en Slavonische termen u den inhoud zullen aanpryzen, neen gansch niet Mejuffers, want dat zou myns oordeels by de meeste voor vyf letters geacht worden, en dat is niet noodzakelyk ook

de meening niet, alleenlyk zeg ik dat je hier in vinden zult brillen voor alle ge zichten; dat is je kunt niet mistasten wat stof je ook mogte begeeren, daar in word uit alle vaatjes getapt. Ik kan ligtelyk denken dat bandelieren met na gelbyters, visters en diergelyk slag zal opkomen, en zeggen grollen, vodden, wisjewasjes, en zy hebben ook gelyk, 't is zo mannenbroeders, maar evenwel ik kreun my weinig aan diergelyk zoort en veeg het vuilnis van de huyd, denkende met vader Kats hy moet veel breys hebben die elk de waffel wil stoppen; zal my volkomen voldaan rekenen als ik Mejuffers uwe approbatie wegdragen mag en zo ik zo gelukkig ben en den Drukker ryklyk debiteerd zal dan by de eerste lekkagie (zagt meer occasie) vader Apollo verzoeken my stof tot een vierde

Deeltje voor UE. te verschaffen. Zing en lees dan met vreugd, en laat my altoos van uw gezelschap profiteeren, offereere my verder Mejuffers in uwe gunst, hangende myne Tapissery aan de Nagels van uwe bevalligheden en verblyve naar een nedrige obediente saluatie.

Mejuffers

Uwe volwaardigste en Bereidwilligste Dienaar.

Apollo's kermis-gift. Ten Hoogtyde.

De gryze Wet van 't bloeyend Ryk der Min,
Geschreven door d' Idalische Godin,
Verduure den Tyd, en blift zig in den Min
Der Jonkheid vesten,
2.
Voer Pallas Helm, en sluyt hem met verstand,
En Mavors schild, gesmeed uit diamamand,
Cuipido treft het brein en ingewand;
Nogtans ten lesten.
3.
Alcides kragt stond pal gelyk een rods
Van Leeuwen huyd verzien en olik nods
Maar boog zig voor den boog des LiefdeGods

4.
Vrouw Venus krygt, in 's werelds brede Plek,
Haar zyden voet al 't Schepsel op de nek.
Het onderscheyd der kunnen voeld gebrek,
En toond zig teder.
5.
Neem, Meede-Mensch, die schort van Vrygebaan?
Sprak Grootmoer, weg, al is hier veel misdaan,
Ons minnen moet nogtans niet hene gaan
Op zwakke krukken.
6.
De Mond kreeg schuld door een verkeerde wil,
Maar zou ons Egt verkwynen, houd en stil.
Zo viel de bol der Weereld en zyn spil,
Wel haast in stukken.
7.
Zie daar, de Liefde is oud, en groot van kragt.
Door haar bestaat het Menschelyk geslagt.
En al 't gediert; ja houd nog steen veragt,

Haar veld banieren.
8.
Hoe minsaam lonkt den Hemel zyne Bruyd
Het Aardryk toe! hoe veel bloem en kruyd
In Bos en Beemt, als 't voorjaar Venus spruyt
Om 't hoofd laat zwieren,
9.
O veseweekt, O schoone Zavatia,
Gy wandelt het Heel-Al in liefde na
En pronkt met min, den boeter van de schâ
Die Ciparissus,
10.
Ons toond, en doet weenen, want zyn bladt,
Te doodsch en droef, den drempel styl omvat,
En 't graf bedekt, gy wraakt het geprat,
Van een Narcissus.
11.
Uw jeugt erkend en vierd met heusch bescheid,
Natuur en min, en ziet U toegeleid,
Een juichend lot van ryke zaligheid,
In 't Vluchtig Leven.

12.
Veel heils! ik vinde in ons nooit schoner stand
Dan als een Man en Vrouw hun regterhand,
Elkander tot een Eeuwig Liefde pand
Blymoedig geven.
13.
Zulks staat voorwaar zo schoon en liefelyk,
Dat ik daar door schier in myn zang bezwyk,
Het toond een schets van 't vreedzame
Hemelvreugt,
Vol vreugt en zoetheid.
14.
Te weten, toen de Hof voor d'eerste twee
Gesloten wierd, met al zyn heil en vree,
Ging evenwel de Trouw-vrugt met hun mee,
Door 's Hemels goedheid.
15.
De lieve lust verzelle, ô vrolyk Paar,
Uw Echt verbond, en binde jaar aan jaar.
Uw trouwe min weege als op een Evenaar,
Hier krygtge ruste.

16.
Maak, dat een Zoon en Dogter ons verblyt,
Een Ceres weêr het goud-geel koren snyt:
Maak dat myn kunst uw kroos word toegewyt,
Met nieuwe Lusten.

Toe-zang Ten Hoogtyde.

Wat mogt gy zonder min,
De Bosschen kiezen, straf van zin,
Schikte elk zig naar uwe overleg,
De Wereld had den dood-steek weg.
Daar zou geen Bruylofts Feest,
Meer lachen bly van Geest,
't Geluk zou sterven bleek bevreest.
Ja 'k gaf geen myt voor Javis staf,
Maar dank zy Venus Troon,
En naar min geboon,
Mitsgaders 't hier der liefde Goon.
Het Menschdom volgt de Huwelyks baan,
En houd aldus de Weereld staan.

Een ander, luchtig.

1.
Laat ons van de Liefde zingen,
Die de Wereld onderschraagt,
En door zagte koesteringen,
Te leyder uyt den boesem jaagt.
2.
Laat ons Luyt en Cyter stellen,
Amstelsche digters hier is stof,
Hier is ligt iet goeds te spellen,
Voor het zuyvere Staten Hof.
3.
Na veel kommer en verlangen,
Zal ons Vriend, rein van lust,
Zyn Zuzava straks ontfangen,
Weerdig van een God gekust,
4.
O wat ryke Hemel gaven,
Schenkt zy hem met hand en zin:
Wie zou niet zyn ziel verslaven,
Aan zo schoon een Min Vriendin.
5.
Schoon de Mey, die Tiere pryken,
Roos en Lely zoet ontsluyt,
Roos en Lely pronken ryken,
Op de wangen van de Bruyd.
6.
Schoon de Mey al aan komt stryken,
Met de schelle Nachtegaal,

Mey en Nachtegaal bezwyken,
Voor Zaraas zwier en taal.

7.

En die juist geschapen leeden,
En die verschontlooke jeugt,
Hecht verknogt aan gulde zeden,
Kweeken ongemeene vreugt.

8.

Hebbe 's Bruygoms hart verovert,
En zyn trouwe min ontvonkt,
Zo word d'eerste deugt betovert,
Als de schoonheid haar belonkt.

9.

Zo werd, veer van wulpsche wennis,
Ook de Bruyd tot Min verwekt,
Door des Bruygoms geeft 'er kennis,
Daar Zara haar nut uyt trekt.

10.

D'indus wist voor drie en twintig jarne,
Door een milden Zon bestraald,
Hem een peerel schad te baren,
Die nu aan zyn zyde praald.
'K durf wel te geluk verwagten,
Daar men dus op goede grond,
't Kroos der dienstige geslagten,
Vast vereend door 't Echt-verbond.

12.

Waar bescheyde deugt voor dezen,
Dus de kuysche schoonheid won,

Zag men nooid de poelen vrezen
Voor het huwen van de zon.

13.

Gy moed ook door min bedyen,
Zonder min viel alles neer,
Koestert uwe bygezellen,
In de liefde meer en meer.

14.

En gy eedele trougenoten,
Dankt het Hemels lotgeval,
Dat de banden heeft gesloten,
Daar uw vreugde in bloejen zal.

15.

Slyt uw blyde Levens dagen,
In gerustheid zonder druk,
Nimmer doe de nood uw klagen,
Over 't wankelbaar geluk.

16.

Zet uw huyzen vast door Erven,
Door 't Huwelyks Ledekand!
U herleven doe en sterven,
In een' aangenamen brand.

17.

d'Goon, die in 't beste Eeden,
Eerst de Trouw heeft ingesteld,
Wil uw harte samen kneden,
Door een minnelyk geweld.

18.

Maar de Maan is aan 't verdwynen,
d'Uchtent drift de sterren heen,

't Ligt begint al ree te schynen
Over al den Amstel steen,
't Bruydsbed wacht wy gaan ter zyden,
Ik wil der Bruyd geen heil benyden.

Minne-digt, elk op zyn tyd.

1.
O Klorus, die zelfs koel, elks hart kund zengen,
Ik weet niet, hoe Vrouw Venus kan gehengen,
Ik weet niet, hoe haar Zoon te dulden staat,
Dat gy de min versmaad.
2.
Ik weet niet, hoe ge in 't bloejenste uwer jaren,
Zo Minneschuw, een weerzin hebt in 't paren,
Daar al wat leeft en uwe schoonheid ziet,
U min en liefde bied.
3.
Karbonkels, Robynen, Diamanten,
En Paarlen, opgevist langs Indus kanten.

En Tullepen, in Floraas bloem paruyk,
Zyn edeler door 't gebruyk,
4.
Zo niemand hand Pomonas boomgaart vrugten,
Reeds ryp gestooft in zwoele zomer lugten,
Mogt plukken, Nist, een uur, een oogenblik,
Worp al dien schat in slik.
5.
De snelle tyd durft schoonheid ook verslinden,
Heleen kon in Heleen Heleen niet vinden,
Toen zy wel eer op haar ouden dag,
Eens in den Spiegel zag.
6.
Gy zult eerlang de Minnaars uwen drempel,
U huys, hun Kerk en aards Godinnen Tempel,
Zien schuwen met een naar en droef vaar wel,
My lust geen rimpel vel.
7.
Men zal eerlang voor uw slaap-kamer duuren,
Met nagt Muzyk uw slaap niet langer stuuren,

En zeggen: slaap ge, O Klorissie! ai doe tog
Eens open: slaap ge nog.
8.
't Viel ligt, dat zy die tans uwe gunst aanbidden,
U, als een graauwe en kromme beste in 't midden,
Van uwen smaad dus groeten: gold voor heen,
Ons deze een blaauwe scheen.
9.
Is dit de Niest die ons zo kon betoveren?
En met haar glans en Godlykheid veroveren?
Och ja! deze is van Lichaam en Geest,
De schoonste Nimf geweest
10.
Zy was puyck schoon, zo wit het van Godinnen,
Diaan, Diaan van haar Jagt-gezellinnen,
Schoon was ze: maar Niestdafne was zo bang,
Voor 't minnen niet by lang.
11.
Eer uw dan al de zwarigheid bejegent,
Zo kiest het dak, en berg u voor het regenen,

En wilt ge aanstonds een Man, kom, Kloris kom,
Kies my, ik bid 'er om.

Hier zo, zet alles by.

1.
MYn Zang-nimf, die met Zegensangen,
Door 't gunstig lot verheugt van Geest,
Den Staad begroet op 't Hooge Feest,
Had pas haar snaaren opgehangen,
Wanneer de Moeder van de min,
Gehuld om te Hoofd met Purper rozen,
Die schoon op Ciperus velde blozen,
Omzingeld van haar hof gezin.
2.
Bekleed met wolken nederdaalden,
Terwyl ik droomde op 't Ledikand.
De Ganse kraamen stond in brand,
Door 't vuur dat uit haar oogen straalden.
Geen vuur, dat Moord, maar wonden Heeld.
Haar boezem en Albaste Leden,
Volmaakt van boven tot beneden
Waar langs de Syde sluyer speeld.

3.
En slingerd, door de Lugt bewoogen,
Beschaamen 't blanke beeld, voor heen,
Door hield Pigmalion gesneên,
Zo schoon en Minzaam in zyn oogen;
Op, spraak de blonde schuym Godin,
O dichters, die door uwe snaaren,
De Triomferende Oorlogsvaaren,
Van Mavors, 't Voorwerp van myn min,
4.
Verwelkomd op haar Zegen waagen;
Gy hebt myn Minnaar dier verpligt:
Nu kund gy door een Huwelyks digt,
Zyn waarde Minnares behaagen.
Terwyl Heer Trizoo 't veld behoud,
En voor myn scherp geslepen schichten,
De schone Alx, of andere, moet zwigten.
Ik heb op u myn Hoop gebout.
5.
Om deze min Triomf te malen.
Vaar wel! gehoorzaam myn Gebodt,
En wagt een gunstig Huwelyks lot!
Zo kan uw Liefde ook zegepraalen.
Zo dra Heldt Titkons schoone Bruyt,
Gehuld met Purpere Rozekranssen,
De Lugt verguld aan d'Ooster Transsen,

Stak Febus 't hoofd ten Grave uit!

6.

En Trisina was verdweenen,
Naer Amaturtes Ryks gebied,
Wanneer de slaap myn oog verliet:
Maar 't hart, door sulk een glans beschenen.
Zo Heilig, brand van yver, om
U heil te wenschen voor d'Altaaren,
Door 't klinken van myn bruylofs snaren,
Volmaakte Bruyd en Bruydegom.

7.

O roem uit al de Nederlandse Maagden,
Alx, of andere, die zo trots,
En bewoogen als een Rots,
Schoon zo veel Minnaars deerlyk klaagden,
Uwe ooren stopte voor de min!
Nu kan uw Frizo, door zyn reden,
Als buygzaam was u boezem kneeden,
Door hulp van Pavos Koningin.

8.

Gy zwigten voor zyn Edele gaaven?
Uw Tierheid wierd allenhs gestuyt,
En 't soete jaa woord moest 'er uyt;
Zo Lang in 't weigerend hart begraven,
't Is waar, gy stemde 't Echtverbond,

Maar Maagde schaamte verfde uw kaaken,
Gy zwygt, terwyl uw oogen spraaken,
Die 't hart verklikten, en uw wond,
9.
Den trouwen Minnaar openbaarden.
Nu treed gy t'zamen hand aan hand,
Zyn te saam' in liefde band,
Zo kuisch, als ooit gelieven Paarden.
Waar zach men ooit volmaakte vreugt?
Dan tussen twee Vereende Zielen,
Die zy aan zy Eendragtig knielen,
Voor 't Outer van de Huuwelyksdeugt!

Maagde Vryery.

1. DE Zuster van de Zon,
Liet op Endymion,
Haar Minnende oogen daalen,
't Was nagt toen zy Hem zag!
Maar haar Gezigt schoot straalen
Trots Febus over dag.
2. Men hoorde mensch nog dier,
Geloei van koe nog stier.
Gerucht in Veld nog Kolken.
Het weer was zonder Wind,
De Hemel zonder Wolken,
Diana min gezind.

3. De Herder, onbewust
Van alles, Sliep Gerust
In Latmus wilde bossen.
Zy hiel haar zilvere kar
En hagel witte Rossen,
Recht op hem aan van var.
4. Haar Eeuwig bleek gelaat
Waar rozig in karnaad
In 't naderend nederryden
Diones dwerg schoot straf!
Latones telg moest lyden!
Zy steeg ten wagen af.
5. De Bloemen aan den top
Des Heuvels loken op,
De tyt scheen te verjongen.
De Nachtegaal hief aan;
Met zyne lieve sprongen,
't Geboomte veel groender blaan.
6. Terwyl kwam Febus by,
Den slaper, die ze bly,
Toeligten met haar glanssen.
't Gaat wel, zey zy, m'geleit
Aan lucht noch stranssen.
Hier slaap myn zaligheid,
7. Nu scheen 't eens of 't haar speed,
Dat Jupiter dus vreed,
Endimion dorst boejen
Met vaak! dan was 't weer: neen,
Laat hier vry Maankop groejen,
Het slapen sterk de Leen.

8. Dat ik naar myn geval,
Nu eens een zoentje stal,
Wat was 'er aan bedreven?
Maar zo hy wakker word!
'k Zal 't dubbeld wedergeven;
Wie doet hem dan te kord?
9. Zy nam hem in haar arm,
De midder nacht was warm,
En kweekte lusje op lusje.
De koude Man werd heet,
De Herder kreeg een kusje,
Hy klaagde van geen leet.
10. Daar had gy 't Saterdom,
Zien naderen van rontom
Uit tuig en wildernissen?
't Geil vier brande onbegrenst,
't Is ligtelyk te gissen
Wat dit gebroedzel wenst.
11. Zy schoven 't digt gewas
Wat open: elk mikt ras
En schaap, loopt, geite voeten;
De blankende Godin
Zal hier haar lust wel boeten,
Zy heeft in u geen zin.
12. De zoete Minnares,
En wakkeren Jacobes
Verloor zig met verblyen,
In min lief kozery,
Laat Maagden ook eens Vryen,
De Vryerey is vry.

13. In 't end moest ze heen,
Zy liet haar Lief alleen,
En voer dog traag, van d'Aarde
Ik weet geen Minnaars ziel
Die blydelyker Paarden
Daar 't scheyden harder viel.

Fooytje.

1.
Hier heeft my Rozemont bescheyden!
Hier, by deze boom, die willig wast.
Waar mag die schoone zo lang beiden,
Dat zy niet op haar uurtje past.
2.
Of ben ik wat te vroeg gekomen?
Door drift der Min waar van ik quyn
O zalig veld! O groene bomen!
't Kost hier te nagt wel Bruyloft zyn.
3.
Maar och! hoe lang zyn tog de stonden,
Elk omzien dunkt een jaar gewis,
Op Achat was de komst gevonden,
Ik schatte het al ruym negen is.

4.
Val avont, zout gy uw pligt niet weten?
Of is de tyd zyn wyken kwyt,
Of heeft Apol zyn zweep vergeten,
Dat hy dus tragelyk Zeevaart ryd?
5.
Dagvoerder, laat u dit tog lusten:
Verkort den dag en recht den nacht;
Spoei voort: Gy zult by Titus rusten,
Dog ik ly 't Meysje dat ik wacht.

Hier in heb ik vergenoegen.

1.
HEt gure Jaar-gety, maakt plaats voor betere dagen:
Dat dor, en dood scheen leeft, en zal haast vreugde dragen,
Wat geeft dit aan het hert, een aangename vreugt,
Wanneer het Aardryk groend, en toond een frisse jeugt.
2.
Het blyft slegts by geen Blad, of Bloem, of groene spruyten,
Het koude Maagden hert moet voor de Min ontsluyten;
Dat Minne-vuur, dat elk verwarmd, verkwikt, en stooft

Viel in 't Maagden hert, die nu haar Lief gelooft.

3.

Zy houd zyn woorden tans, niet meer voor Minne klugten;
Ze erkend zyn Liefd' en Trouw: zyn klagten, en zyn zugten
Beantwoord zy op 't laast, met zuyvere weder Min,
En geeft Hem hand, en hert: dat hert daar leeft Hy in.

Grappig.

1.

ALs Venus op een tyd Cupido wou gebieden,
Wat by hem stond te doen, omtrent de Jonge Lieden,
Zo riep het olik ding! Het kwam van stonden aan,
En ging daar in 't groen omtrent de Moeder staan.

2.

Als Venus 't Guytje zag, zo kon ze straks bemerken,
Als dat 't was gezind iets zeldzaams uyt te werken,

Het Kind en was niet naakt, gelyk het plag te gaan,
Maar hem was om 't lyf een Vosse vel gedaan.

3.

Als Venus dit vernam, wist zy niet wat te peyzen,
Maar vraagt hem of hy wouw in verre Landen reyzen?
Neen zeyde Hy, Moeder neen! maar daar is zekere Vriend,
Die moet van deze nagt op heden zyn gediend.

4.

Hy vryd een jonge Weeuw, en wat hy heeft gebeden,
By hem is anders niet als enkeld smaad geleden;
En ziet de reede is, vermids hy maar een vryd,
Gelyk men plag te doen, omtrent den ouden tyd.

5.

Doen was de zoete Jeugt, en al ons Rotgezellen,
Van alle kant bekleed met Schaaps en Lammer Vellen;
Dies ging ons Borgery in alle dingen rond,
Zo dat het innig hert haar lach als in den Mond.

De Vrysters waren zoet als slegte Tortel duyven;
En hadden zoete was, gelyk als verze druyven,
Zo dat het gansch bedryf van Maagt of Jongeling,
Tot al 't Minnen-werk met regte voeten ging.

7.

Maar wie om dezen tyd, een Vryster wil belezen,
Die moet een slimme Vos, geen Lam of Schaapje wezen!
Want al die heden doet gelyk men eertyds plag,
En krygt tot zyne loon nooit blyde Bruylofts-dag.

8.

Dit meen ik dezen Vriend, op heden aan te zeggen,
En leren hem het stuk met oordeel aan te leggen,
Want zo hy niet en werd gediend van dezen raad,
Zo zal zyn gansche loon maar zyn enkeld smaad.

9.

Ik zal hem 't Vosse vel, hem passen aan de Leden,
Want zie om myn behulp zo heeft hy lang gebeden:

En zo hy dit geschenk na eys gebruyken kan,
Zo word hy van een vink een ryk en deftig Man.
10.
Als Venus had verstaan, hoe deze zaken stonden,
Zo heeft ze met 'er daad de aanslag goed gevonden!
Dog zeyde lyke wel, ik wense u goede reys,
Maar Weeuw, letter op die hebben zeldzaam Vleys.

[NU lustig dan helder uit de borst]

1.
NU lustig dan helder uit de borst
Een Liedje tot besluyt,
Dog eerst een glaasje voor den dorst
Op 't welzyn van de Bruyd,
Op dat ze, wat haar hert verlangt,
Van haren Bruidegom ontfangt,
Schenk in dan Pierelala, la, la. Schenk in dan Pierelala.
2.
Ik wensch u alle zegening,
En welzyn in den Egt,
En wat een sterv'ling ooit ontfing
U steeds word toegelegt,

Op dat g'uw gantsche levenstryd
In Liefde, Vree en Vreugt verslyt,
Tot 't eind toe Pierelala, la, la.

3.

Dat gy dees zoeten Bruyloftsstond
Veelmaal beleven meugt;
En datje uit dit trouw verbond
Tot uwer beider vreugt,
Krygt binnen 't jaar een Jongen Zoon,
Volmaakt en schoon gelyk Adoon,
Ook met een Pierelala, la, la.

4.

Wat zal 't de Bruygom zyn een pret
Wanneer hy eens zal zien
Een lieve spruyt uit 't Huwelyks bedt;
Zo dra dit zal geschien,
Dan brouwt hy wel een dag drie vier,
Gewis Kaneel in plaats van bier.
Om zulk een Pierelala, la, la.

5.

't Is of ik al zie hoe 't Bruydje prykt,
Met 't Wigje op haar schoot,
Die op een prik zyn Vader g'lykt!
Wie was voor die vreugde doot?
Maar zacht daar krygt het lieve lam,
Kom Moedertje geef hem de pram
Daar lurk myn Pierelala, la, la.

6.

In wensch 'er rondom uwen dis
Veel' spruyten mogen gaan.

Die daar op, zien ze 't voor gewis,
Niets zullen laten staan.
En datje aan een stuk of tien,
Meugt alle vreugt en blydschap zien
Als brave Pierelala's, la's, la's.

7.

Tot datje t'zamen Oud en Koud.
En stram en afgeleeft,
Niet meer van Pierelaatjes houd,
Maar 't anderen overgeeft;
En dan uw Spruitjes ziet inslaan
De weg, die gy zyt voorgegaan
Tot meerder Pierelala's, la's, la's.

8.

Speelnootjes past wel op je pligt,
En dans de Bruyd na bedt,
De Bruydegom bedroog je ligt,
Hy reikhalst na de pret,
Daarom pas op eer hy j'ontsnapt,
En met het hagje henen stapt,
't Was weg roept Pierelala, la, la.

9.

Ik wensje zusjes dan ook dra,
Gelyk als deze Bruyd,
Een allerliefste Pierlala,
Daar je Jaar in Jaar uit,
U mee op 't zoets vermaken mag,
En altoos zyt by nacht en dag,
By uwen Pierelala, la, la. By uwen Pierelala.

Minne-digt.

1.
Aurora, die het al verblyd
Behalven ons, wat vrevel nyd,
Prest u zo vroeg te wagen?
Wilt gy de snelle Morgen star
Te rugge ryden met uw Kar
Ons lieven dus te plagen?
2.
Wy lagen immers stil in vreê:
De Mid-nacht zweeg, myn Dovis meê.
Wat doe u dan vergrimmen?
Ik wet, gaf 's Ouden Thitons koets,
U wat min leet, en wat meer zoets,
Gy zoud wel later klimmen!
3.
Een Jongeling hiel u gewis,
Op 't Rozendons in hegtenis:
Daar zou Cavaal u boeyen;
Maar, goede Goden, 'k moest dat woord,
Zo luyt niet denken, dat ze het hoord,
Het mogt haar te Bed doen spoeyen:
4.
En gy, myn lief, schoon 't licht al reê,
De weereld op haar oude steê,
Komt leveren en wyzen,
Wat raakt ons 's Hemels wenteling!
Die om geen nach te Bedde ging,
Hoeft ons geen dach te ryzen.

'T lied der minnen

1.
ZAvate, mijn schone, kom
Laat ons minnen, spelen, zoenen,
Eer de bevende Ouderdom,
Die al stil op wolle schoenen
Aansluypt, onze Jeugt verbeyd:
Jeugt en min lust raakt men kwyt,
Eer men 't denken kan of merken;
Zavate, de min heeft vlerken.
2.
Dat ik zomtyts van u ben,
Moet gy 't staale noot lot wyten,
Nimmer my myn Lief: ik ken,
U (hier baat geen tegen vryten)
Voor een Hemelschen Magneet,
Die myn min, zo wel besteet,
Naar zig trekt uit lange perken:
Zavate, de min heeft vlerken.
3.
Toen uw schoonheid, schoone Maagt;
My verscheen en op kwam dagen,
Daar gy voor u Venster staagt,
Wensten ik met Medeas wagen
Haastig op te varen, gy
Steeg beneen, ik vloog u by:
En gevoelden toom nog teugels!
Zavate, de min heeft vleugels!

4.
Marre ik, entlyk traag gekeert,
Nimmer zal myn min verluyen.
Denk nooit, zo die my verteert,
Dat Kuipidoos wieken ruyen!
Of dat voor zo heet een gloed
't Zachte was hier smelten moet;
In gekleefde vederbeugels:
Zavate, de min heeft vleugels.
5.
Snel gevlekte winden, draagt;
Draagt door groen en schomlend Lover,
Aan de schoonheid, die my plaagt,
Dees verliefde zuchtjes over,
Een min met veerdigheid
Heb ik menigmaal gezeyt,
In het vrolyke Uchtent kryken,
Zavate, de min heeft wyken.
6.
Zult gy lichter dan de wint,
Uyt het barsch en buldrend Noorden!
Myn Gebed, dat steeds begind
Zonder Fluweele Minnewoorden!
In de wint voor eeuwig staan?
'k Zal den elders minnen gaan,
Eer gy 't wannen zult of ryken:
Zavate, de min heeft wyken.

Minne-Lied, andere trant.

1.
Iö TRiomf! Kupido draaid,
De Diamanten spil
De weereld na zyn wil.
2.
Iö Triomf! Kupido zwaait
Zyn Schepter dan
Myn Zang-nist melden kan.
3.
Iö Triomf! drie Jupiters
Viel hy te streng en sterk
In 't minne worstel perk.
4.
Was d' onder aarsche stuur en bars;
Een schoone Prozerpyn
Verleend hem zo te zyn
5.
De min heerst daar de dageraad
Met goud en rozen praald,
En daar de Dag-toorts daalt;
6.
En daar de Kreeft het Zuyden braad;
En daar de koude Beer
Om 't Noorden draayd zo veer.

7.
Geen Leeuw in 't Lybaansche Woud!
Geen dier hoe snel en licht,
Ontvlucht den Minneschicht.
8.
Gy Nimfjes, die daar 't alles mint.
Ook minne stuypjes krygt,
En 't hert te bersten zwygt.
9.
Aanbid, Aanbid d'Alwilgende Goon.
En schroomd voor ramp noch weê;
Godinne minnend meê.
10.
Al drukte gy, met stil gehos.
De bruyne slee der nacht,
Kupido treft de wacht.
11.
Nu staat Vrou Venus, ruym zo schoon.
Naar dien de min haar plaagt,
Naar dien ze liefde draagt.
12.
Gelyk een vonk in 't onder vat,
Zo Vloog het minne vier,
Door bloet en merg en spier.
13.
Haar lonkende oogen op Aadon
Den schonen Jongeling,
Die haar ter herten ging.
14.
Wat zang Godin zal my haar gunst
Wat zang zal my haar gunst
Nu toonen, daar ik ruym,
Op dat myn gunst niet sluym.

15.
Wie leer my zingen na de kunst,
Wat Pavos Koningin,
Al nam in haaren zin.
16.
Hier had Cyperes overdrok,
Met Siven, tojen, kleen
En spiegelen van haar leen.
17.
Zy poeirde 't hayr, gekruld van lok,
Met Stof Goud, daar de Zon,
Geen oog op houden kon.
18.
De drie bevalligheden doen
Haar Fluks den gordel om,
Omgorden, Boerich noch dom.
19.
Wit Worm-gespin en rood en groen,
Het dwergje, spand, niet var,
De Zwanen voor de Kar.
20.
Zo is d'Idalisch Godes,
Die reeds te wagen zit,
Door zoete vlam verhit.
21.
Raampt Mars haar dan een minne bres,
O neen, ze is schoon 't hem spyt,
Die oude liefde kwyt,
22.
Onze Maar speeld haar in 't oog,
Een knaap zeer rap en vris
Daar ze op verslingert is.

Adonis schoonheyt trok en toog,
Haar by zich door het zwerk,
O Min, wat zyt gy sterk!
24.
Schoon Boom-kind kenden gy 't geluk;
Dat uw gebeuren zal,
In dit gelukkig dal.
25.
Ik Zee spruyt ben geheel in druk,
En leyden, en vol gloet
Nu gym y minnen doet.
26.
Ay zeg, stout Weiman, my die quyn,
(Zo moet de goe Diaan,)
Met Jagt winste u verlaan.
27.
Zo moet geen woedent even zwyn,
U oit toe varen mit,
Zyn Blixemend gebit.
28.
Groeid onder deze bruyne blaan,
Geen veldkruyd dat den Geest,
Van min gequel geneest!
29.
Zyn 't Bloemen, Bloem der Jeugt wel aan,
Rasch, breng my eene meê,
Maar gun mee keur van tweê.
30.
Zo sprak Vrou Ericine, en blies,
Uyt haar Coralen Mond,
Een, Nektar dau, gezont.

31.
Van reuk, en daar de Min door wies,
Ik meen onze jonge Knaap,
Hy is in geenen slaap:
32.
Hy zag 't schoon daar d'Aartspys voor groeit
Hy zag haar wangen aan,
Die vol Puyk-rozen staan.
33.
Daar Hybla, daar Hymet op bloeid,
Met levendiger kleur,
Met lieffelyker geur.
34.
Hy prees (tot pryzens op gewekt,
Door de eedele gestalt)
't Al, daar het oog op valt.
35.
Dog 't geen het nydig kleed bedekt,
Schat hy, vol Minne-pyn,
Vry schoner nog te zyn.
36.
De Minnares is gans verblyt,
In haar Min-zieke ziel,
Vermits haar liefde viel.
37.
Op geen Minschuwen Hippolyt,
Maar op onzen braven Held,
Die nu ook zoete Min-zugt queld.

Zou hy ook koel en plomp en loom,
De Schoonste die hy kend
Ontzeggen in zyn lent.
39.
Zo moest hy wel een eyken boom,
Of Ysklip zyn, die nooit
Vermurwt word, hoe het dooit.
40.
Zy gingen in een Mirte Bosch,
Een schemeringe laan,
Vol lommer ryke blaan.
41.
Hier reg Adoon haar gordel los,
En doe 't geen haar lust geboodt,
Dat Venus niet verdroot.
42.
Daar zwom al 't om gelegen land,
In dartelheid en vreugt;
Ook rees 'er nieuwe Jeugt.
43.
De Nisten ryden hand aan hand,
Met Moeder naakte Leen,
Om dees Geliefden heen.
44.
Kupido, die op 't zelfde pas,
In digte struyken zat,
Loeg in zyn vuist, om dat
45.
Zyn moeder, door zyn schut, in 't gras,
Zo agter over lag
Gezegen, daar hy 't zag.

46.
Spits Broeders, komt 'er weer een tyd,
Dat d'aarts Godinnen schaar,
De knapen hier en daar
47.
Dus met gevouwen handen vryt,
Ik weet geen Eeu buyten 't gout,
Die ik meer in achting houw.

Toegift.

1.
Het Meysje fluks en onvermoeyt,
Quam na 't kantje toe geroeyt,
Ik die hier op nam goet gemerk,
Stond vast en dagt wat vreemder werk!
2.
De Vryster wil aan deze kant,
Maar slaat 't oog op 't andere land;
En niet te min zy vordert meer,
Als of zy ging den regten keer,
3.
‘Zie Vrienden hoe de Wereld gaat,
De schyn is anders als de daad:
Schoon of een Maagt de rugge biet,
Het hindert aan het Lieven niet.’

Harders lied.

Tyter.
Waar mag myn schoone Laura zyn!
Dat ik haar niet en zie?
Ik ga door Bos en Hage, zy ga vlien,
Ik wil my spoen, al door 't groen,
Al om myn schoone Engelin haar wil te doen.
En voegen my al aan haar zy,
Zy zingt en is hier bly:
Haar heldere keeltje klingt,
Dat het door het Bos door dringt,
't Gediert dat zwiert en maakt geluyd,
Het is al om ter eere myn schoone Laura Bruyd.
Vinde ik u hier, ô Laura schoone,
Onder deze groene Boome,
Myn Hert en Ziel, die heeft by u gewoont:
Ja dag en Nagt, zeer onverwagt,
Speeld gy ô schoone Godin! gestadig in myn gedagten,
Mogt ik van u eens trost ontfangen,
Al myn kwelling was gedaan,
Mogt ik op u Lipjes zoet, U geven een kusje goet:

'k Verdwyn van pyn, van myn Godin,
En dat om u wil myn schoone Engelin.

Maagt.
Tyter ik hoor u Minne-klagt,
Dat gy doet nagt en dagt:
't Schynt dat gy in de Liefde heel versmagt,
En hoort gy niet myn klage ziet,
En brengt de Maagden door 't vleyen in verdriet.

Maagt regt uyt.
Toond eerst dat gy een trouwe Minnaar zyt,
Ik zal u maken dan verblyt,
Gunt my eerst u regte Trouw,
'k Zal dan zyn u waarde Vrouw.
Za daar is myn hand, op tot pand,

Herder, tyter kort om.
Waarde Bruyd, Tot Besluyt,
Hier mee is al myn klagen en myn droefheid uit.

Vergeefze moeyte.

Wie tegen de oude Wet,
Der Liefde zig verzet,
Bezwyk in 't yedele pogen,
En myt vergeefs de Minne-val,
Getroffen van twee lonkende oogen,
De Liefde dwingt het al.

Drink- en Kus-Lied.

Wyze: *Ik breng u op een dronkje.*

1.
ZA wakker noble bazen,
Beminnaars van de glazen,
En van de Franse Wyn, bis.
Vat lustig de Boutelje,
En speelt daar mee revelje, bis.
Daar moet gedronken zyn. bis.
2.
Laat ons te zamen klinken!
'k Zal uw gezondheid drinken,
Charmante Meesteres, bis.
Nu spoey ik het naar binnen,
Ha dat verheugt myn zinnen,
Geliefde Zielvoogdes. bis.

3.
Wel zoete lieve Zusje,
Mag ik nu wel een kusje,
Van uw vergoode Mond? bis.
Dan ryd myn hert op stelten,
Dat zweer ik by zint felten,
En heelt myn diepe wond. bis.

4.
Gants bloed dat kusje smaaktme
Inwendig, en het raaktme,
Tot 't centrum van myn hert; bis.
Wat zyn de schoone lippen,
Al steyle Minneklippen,
Daar m'opgesmeten werd. bis.

5.
Liefhebbers, die t wel meugen,
Kom proef nog eens de teugen,
Van Bacchus onzen Vrind. bis.
Wy zullen nu eens trooyen,
En tonen door ons pooyen,
Hoe dat hy werd bemind. bis.

6.
Ey zie, zy geeft m'een lonkje,
Dat 's beter als een dronkje,
Kom hou dan bekje by; bis.
Laat vry die wil nu drinken,
Ik lach met al het klinken,
En voeg me tot gevrey. bis.

Minne-Lied.

Op de voorgaande wyze.

1.
Godin, myn tweede Leven,
Wilt aan uw Dienaar geven,
(Die u bemind) gehoor: bis.
Neem op zyn smeken achten!
En wilt hem niet verachten,
Maar leen genadig 't oor. bis.

2.
Cupido heeft met een pyltje,
Veel scherper als een vyltje,
My op het diepst gewond! bis.
De wond die is zo byster,
Daar helpt geen zalf nog plyster,
Maar een woord uit uw Mond. bis.

3.
Geen Dranken, Zaad, nog Kruyden,
Zyn van nut of beduyden,
Voor een Verliefde Ziel; bis.
Maar gy kunt my genezen,
Door uw bekoorlyk wezen,
Ach dat dit u geviel! bis.

4.
Ik kan niet langer leven,
Zo gy geen troost wilt geven,
Maar moet na Charons boot; bis.

En 't naare styf betreden,
Met afgematte leden,
Na een Rampzaal'ge dood. bis.

5.

Wilt gy u hert niet breken,
Nog agt slaan op myn smeken,
Myn zugten en getraan? bis
Nog door uw groot vermogen,
Eens tonen mededogen
Dan is 't met my gedaan. bis

6.

Ik zal u all' myn dagen
Een nedrig hert toedragen
Zo lang het helder licht, bis.
My gunnen zal haar stralen,
En nimmermeer afdwalen,
Van myn geringe plicht. bis.

7.

Ach dat 't u eens beliefde,
Te tonen met myn liefde,
Een weinigje genaâ! bis.
Ja mogt ik eens erlangen,
En uit uw Mond ontfangen,
Het gunstig woord van Jaâ! bis.

8.

Ey ziet dat lieve Hondje,
Lacht met haar aardig Mondje,
Dat maakt my weder vreugt. bis.
Kom wilt my 't Ja-woord geven,
Myn Troost, myn Lief, myn Leven,
Het krenkt niet uwe deugt. bis.

Ver-jaar-zang.

Wyze: *Hier heeft my Rosemond bescheyden.*

1.
Wel aan Apollo help me zingen
Voor mynen Vriend een vrolyk lied,
Wyl ieder met verwonderingen
Hem zes-en-twintig Jaren ziet!
2.
Ey zend een vyf zes van de Muyzen
Hier na beneen van Helykon,
(Eer ik het alles mocht vergruyzen)
Met geurtjes uit den Hengsten Bron.
3.
Dan trek ik aanstonds aan het rymen
Een smak wat wenschen op 't Papier,
Al sou ik 'er onder bezwymen
Ik doe het nogtans voor playzier.
4.
Sta vast ik zal nou gaan beginnen
Myn allervriendelykste Vriend,
En met all' myne zeeven zinnen
Je wenschen dat u altoos diend.
5.
Voor eerst: ik wensje zo veel dagen
En Jaren steeds fris en gezond,
Als gy kund met je schoudren schragen
Of zo lang alsje 't houwen kond.

6.
'k Wensch datje nimmer raak aan 't hoesten,
't Zy door het zingen of gelach,
En datje nooyt behoeft te proesten,
Gelyk ik het wel eertyds zag.
7.
Ik wensch dat God Merkuur u zegend,
Al meer en meerder dag, aan dag,
En dat uw winkel als beregent
Van Koopluy stadig krielen mag.
8.
En mocht u al het wenschen baten,
'k Versekerje men zou misschien
Je regenbakken vol Ducaaten,
In min als een momentje zien.
9.
Je kreeg het allerliefste Wysje
Ten minsten met een ton of tien,
Die proper was van hooft en lyfje
En mooy als men 'er ooyt kan zien.
10.
Wat zouje niet veel vreugde rapen
Wat hadje dan niet wel een pret,
Want by een Venusje te slapen,
Zeg wie verlangd dan niet na bed?
11.
Ik wenschje datje tachtig Jaren
En zo het zyn kan tienmaal tien!
In g'luk en voorspoed wel meugd varen
En dan Kinds, Kinds, Kinderen zien.

Tyters droom van Filida.

Wyze: *'t Was in de zoete Maand van Mey.*

1.
Wat heb ik den voorleden nacht
Met veel geneugte doorgebracht
En lieffelyke dromen?
My dagt ik zag myn Filida
Myn schoone by my komen.
2.
Zy treede voor myn Ledikant
En gaf my haar vergoode hand,
Die ik zeer vriendlyk kuste,
Zy scheen Vrouw Venus zelfs te zyn
Daar ik my mee verluste.
3.
Ik sprak myn Lief eist uw begeer?
Zo leg u aan myn' zyde neer,
Gy hebt geen mensch te vrezen;
't is alles in een diepe tust
Wilt nu myn smerte genezen.
4.
My dagt 's ontkleden haar terstond
En 'k hoorde uyt haare lieve Mond,
Veel aangenaame reden;
Myn' oogen zagen zig schier blind
Aan all' haar schone leeden.

5.
Dog deeze vreugt was schielyk uit
Want slapens lust (is 't niet verbruyt)
Verdreef heel uit myn oogen:
Toen keek ik als een groote gek
En vond me zelfs bedrogen.
6.
Ik riep wel tienmaal Filida,
Maar te vergeefs, want 't was te spa
Om meer te leggen dromen:
Dog 'k hoop by my eens 't principaal
Voor het Copie zal komen.

Beede aan Amaril.

Wyze: Zullen nooyt myn droeve klagten.

1.
AMaril 'k ken niet verzinnen
Dat gy steeds de Min veracht,
Ach dat 'k eenmaal uwe zinnen
Kon verand'ren van gedacht;
En uw herte beter raden
Om de Vryheid te versmaden
Dan zou myne ziel met vreugt,
Uwe goedheid,
En uw zoetheid,
Uytgalmen met veel geneugt.

Bosschen, Bergen! Zeên en Stromen
Alles wat op 't Aardryk leeft,
Wil voor Min of liefde schromen
Maar zig vry gevangen geeft.
Hoe kunt gy het dan verachten
Daar de grote Wereld-Machten
Blyven door de Min in staat?
Want 't moet buygen,
En in duygen,
Als men 't Huwelyk versmaad.
3.
Laat de lessen u behagen
Van Vrouw Venus ô Vriendin,
En verhoor toch eens myn klagten
Buyg u neder voor de Min,
Want de jonge frissche Leden
Haast verwelken, en met schreden
Gryze Ouderdom komt aan
Ach dan is het
Ach dan is het
Met de geurge Jeugt gedaan.
4.
Zeg wien zult gy dan behagen
Als de Jeugt verdwenen is?
Zal 't u dan wel komen vragen,
Een die fleurig is en fris.
Daarom wilt toch zonder stooren
Kuisschen Min en liefde hooren,

En verwerpt geen trouwe raad,
Maar neemt achte,
Op myn klachte,
En uw Dienaar niet versmaad!
5.
Mocht het eenmaal u behaagen
ô Myn schoone Ziels-Vriendin,
Trouwen liefd' u op te dragen
Ach wat zou myn hert en Zin?
Dan een vreugd en wellust smaken
Zo 'k u mogt als Ega naken,
En als wederhelft myn Zon
Geen gelyke,
Op 't Aardryke,
Ik by myne vreugde von.
6.
'k Behoefde voor geen macht te wyken
Vorst, of Koninglyk staat,
't Was by my niet te gelyken,
Wyl dit 't al te boven gaat:
Kon ik u daar toe bekooren
En een gunstig Ja-woord horen,
Ach ik bid gy my het geest
Uwen Dienaar,
En Beminnaar,
Dan het leven weder heeft.

Minne-lied.

Wyze: Hoord hoe aardig dat ik voer.

1.
ROemwaardige Rozelyn,
Pronk-Juweel van alle Vrouwe,
Oorzaak van myn Minne-pyn,
Ik kan my niet meer onthouwen,
Want door u bekoorlykheid
Ben ik myne Vryheid quit.

2.
Uwe oogen als een git
Doen de koudste boezem blaken,
En haar voorhooft hagel wit,
Kont my opgetogen maken,
Uwe kaakjes Roze rood
Maaken my al levend dood.

3.
Uw propre vergode mond
En uw zuyker zoete lipjes,
Hebben myn jong hert gewond,
Ja die lieve Minne-Klipjes,
Doen door zugten en getraan
My gelyk het Sneeuw vergaan.

4.
Uw halsje als een Paarlemoer
Blank als Lelyen uw handen,
Tanden als een Paarlen-snoer,
Ach waar zou ik toch belanden

Zo 'k zou noemen al uw schoon
Want gy spand van al de Kroon.

5.

In uw weezen ziet men staan
Alle de bekoorlykheden,
Venus, Pallas nog Diaan,
Komen by uw schoone Leden,
Juno by uwe luyster pronk,
Paphos by uw lief gelonk.

6.

Wie zou u, ô schoon Godin!
Konnen zien en niet beminnen?
Niemant is zo koel van Min,
Die gebruyk heeft van zyn zinnen,
Dat hy zien kan uw Albast,
En zyn hert niet raakt verrast.

7.

Mag ik uw vergoode Leen
Nad'ren en met eerbied Kussen?
En met eerb'ere zoetigheen,
Myn ontfonkte vonken blussen,
Want Cupido heeft felle brand,
Gesticht in myn Ingewand.

8.

En als u dit niet behaagt,
Dan bid ik toond mededogen,
Sluyt, ey sluyt, ô zoete Maagt!
Uw betoverende oogen,
Want die heldre Blixem-straal
Quetst meer dan 't vernielend Staal.

Het onbestendig geluk.

Wyze: *Hier heeft my Rosemond bescheyden.*

1.
HOe haast verkeerd des Werelds vreugde
Hoe haast vervalt het aards geluk?
Die gisteren hem nog verheugde,
Zit nu in jammer en in druk!
2.
Want alles wat hier is, is ydel,
Ja schielyk komt een tegen wind,
En 't los geluk is zonder brydel,
Of schoon men zig in voorspoed vind.
3.
Zeer snel verbreekt ons ydel hopen,
Die gist'ren nog een Cresus was,
Werd door des Rads gestadig lopen,
Van daag een droevig' Srufras.
4.
Wie kan zig op zyn staat vertrouwen?
Of schoon men al in voorspoed praald,
Want 't is maar op een zandgrond bouwen,
Zo men niet van het spoor afdwaald.
5.
't Is ydelheid der ydelheden,
Al wat des Werelds wellust baard;
Wat maakt het veel elendigheden,
Die steunt op 't los geluk op Aard.

6.
Veel beter steld hy zyn vertrouwen,
Die zoekt het allerhoogste goed,
En kan op vaster gronden bouwen,
Want ziet een Eeuwig heil te g'moed.

Beede aan Rosemond.

Wyze: *Laatje kinders kruyen leeren.*

1.
SChoone! die myn hert en zinnen,
En myn geest weet t'overwinnen,
Door uw vroome en zedigheid,
Ben ik gansch myn Vryheid quyt.
2.
Ach wilt met genadige ooren,
Eens myn smeekinge verhoren!
En myn zugten en getraan,
Met uwe gunste gunste nemen aan.
3.
Laat ik tog die vreugt verwerven,
Of ik moet al quynend sterven,
Dat ik vry van druk en pijn,
Mag uw Slaaf en Dienaar zyn.
4.
Kan ik eens die gunst verwagten,
Waar zal ik dan niet naar tragten,
Uwen wil my voorgezet,
Zal verstrekken tot een Wet.

'k Zal, 'k belooft u zonder liegen,
Ras op uw' beveelen vliegen,
Kryg ik tot troost van myn smert,
Slegts een plaasje by uw hert.

6.

Toon dan bid ik meededogen,
En weest met uw slaaf bewogen,
Laat hy uit uw lieve Mond,
Heeling horen voor zyn wond.

7.

Ach! laat my die gunst erlangen,
En van u een Kus ontfangen,
Ook genieten uw genaâ,
Mag ik schoone? 'k bid zegt Jaâ.

Beede eens verliefden aan Venus,

Ter bevordering van een Huwelyk.

Wyze: *Geeft een Aalmoes aan een Blinde.*

1.

SChoone Venus, ô Godinne!
'k Buyg ootmoedig voor u neer,
Die een ieder helpt in 't Minnen,
Als men doet naar uw begeer,

Dat men voor u Altaar buyge,
En met open hert betuyge,
Hoord dan ook myn smeken aan,
Op dat 'k meuge,
My verheuge,
En uw hulp van nu voortaan.
En uw hulp van nu voortaan.

2.

'k Offer hert, ziel en het leven,
Waarde Venus u te zaam,
'k Hoop gy zult my nooit begeven,
Want gy zyt my aangenaam,
Die my altyd zal vermaken,
En ik eeuwig zal na haken,
Blyft gy met uw raad my by!
Ik de Vryheid,
En haar blyheid,
Van my dan gantsch helder zy.

3.

Laat die Vryheids dwaze varen,
Die haar zelfs achten het meest,
En wilt haar niet openbaren,
Wat nut ons het Huuw'lyk geeft,
Als men t'zaam kan al zyn dagen,
Dan eens vreugt, dan droefheid dragen,
Daar de stille eenzaamheid,
Altyd zugten,
Geen genugten,
Immermeer voor ons bereid.

4.
Gaat het al niet na begeren,
Men draagt zyn leed dan niet alleen,
Men kan 'er ook al weer na teeren,
Is 't niet groot, zo is het kleen,
Daar die eenig is zit t'kniezen,
Als hy eens raakt aan 't verliezen,
En hem niemand helpen kan,
Daar men beyde,
Zig verbleyde,
Als de Vrouw eens helpt de Man.
5.
Of schoon men slegts enkel brood heeft
En een dronkje water toe,
Evenwel men nog geen nood heeft,
Zyn te vreede in arremoe:
Als men 'er zig wil na voegen,
En zig zelfs kan vergenoegen,
't Zyn de slagen van 't geval,
't Geen die Vry is,
Of gehuuwd is,
Even ligt gebeuren zal.
6.
Daarom bid ik schoon Godinne!
Die ik 't allerwaardigste schat,
Dat gy altyd myne zinnen,
Met dat oordeel steeds omvat:
'k Zal 'er my ook op verlaten,
d'Eenzaamheid ook altoos haten,

Maar agten 't Huwelyks Verbond:
Want dat 's 't eerste
En het teerste,
Dat men onder Menschen vond.

Boeren vryagie.

Wyze: Hoor Kees myn Vryer

1.

Leendert.
MArritje Joosten,
'k Heb jou zo lang gevreyt,
Dog zonder troosten
Of eenig goed bescheyt;
Wel Meid wat scheelt 'er aan?
Of sta ik jou niet aan
Zeg zoete lieve bekje,
Waarom zie jy zo bars
Myn hart dat trekje?
2.
'k Ben ommers netjes
Van 't hoofje tot myn teen,
Heel glad en vetjes
Van alles wel besneen,
Kyk hoe myn haarje krult.
Myn zuyk're Marry zult,

En kyk eens na myn kuyten
Ze drillen alle bey
't En zyn geen fluyten.
3.

Marritje.
Neen Lieve Maatje
Dat is het alles niet,
Je weet het gaatje.
Nog d'hiele inhoud niet?
Maar ouwe Peterneel
Die is het by me keel
Die ons dit komt te brouwen;
Myn zoete Leendertje,
Dat wy niet Trouwen.
4.
Wanneer ik vrage
Of zy het toe wil staan,
'k Ken niet verdragen
Roept zy gestadig aan,
Dat zulke Snog're Mayt
Als jy myn Marritje zyt,
wil paren met zoo'n Jorden
Als Leender Dirks is
'k Zou gek haast worden.
5.

Leendert.
Wel zoete Liefje
Zo 't anders niet en is

Myn Harte Diefje,
Wed ik wel oor gewis,
Als jy maar eerst zeyd ja:
Dan zal ik 't ook wel dra,
By Peetje zo gaan klaren
Dat zy het ons toe staat
En wy dan Paren.
6.

Marritje.
Als je 't kan doenen
Dat zy het ons toestaat,
Je zelt zes zoenen
Dan hebben beste Maat:
Maar zo ze zeit van neen:
Zo bruy vry aanstonds heen,
Of anders mogtje vrezen
Zo jy quam op de Werf
Ze zouje peezen
7.
Draag maar geen zorg,
Myn aller beste Mayt,
Ik blyf jou borg
Zo als ik heb gezayt,
'k Laat jou zo lang allier,
En Stap zo dadelyk hier,
Myn lieve Smodder-Smuiltje,
Geef my een mokkel eerst
Myn zoete Zuiltje.

Gans bloet dat smaaktme
Van zulke bolle Mayt!
Kedaar je raaktme
Zo schielyk nog niet quyt,
'k Moet hebben eerst een Zoen?

Marritje.
Nou Leen ik wil 't niet doen,

Leendert.
Dag zoete Marritje Joosten,

Marritje.
Dag Leendert Derkse,

Leendert.
Dag Troost der Troosten.

Bruylofts-zang.

Wyze: *Van Pierelala.*

1.
WAt is 'er grooter pret op aard
Als dat men is getrouwd?
Met eene Vrouwtje lief en waard,
Want word men Oud en Koud

En heeft geen Wysje noch een Man,
Wie is 'er die zo helpen kan,
Als eige Pierelala's, la's, la's.
Als eige Pierelala's.

2

Hoe pryslyk doet de Bruygom dan
Dat hy zich weer verbind?
En 't Bruydje dat ze neemd een Man
Daar 'k wensch zy al by vind,
Wat zy verlangd of hoopt of denkt
En dat hy aan haar alles schenkt,
Tot zelfs zyn Pierelala', la, la.
Tot zelfs zyn Pierelala.

3.

Geniet de zoetigheid en pret
Die 't Huwlyk geven kan,
Zo Wel aan Tafel als op 't bedt
En maak dat men ook van,
Uw Huwlyk om een maand of tien
Een braave jonge Knaap mag zien;
Dat 's wis roept Pierelala, la, la.
Dat 's wis roept Pierelala.

4.

Ik wenschje t'zaam in welzyn leeft
Tot datje stram en styf,
En Koud en Oud niet meer en geeft
Om Jongliens tydverdryf,

Dog altyd als van 't eerste uur
Vol zyt van reine Liefdes vuur,
't Is uit met Pierelala, la, la
't Is uit met Pierelala.

Klagende Koridon.

Wyze: *Poliphemus, &c.*

1.
Als een Schip door felle flagen,
Onweer Vlagen,
Staag op Zee geslingert werd,
Alzo werd ik ook gedreven
In dit Leven,
Door uw al te stralen hert
2.
Zal ik dan noyt troost ontfangen,
Of erlangen,
Van u overschone Maagt?
Schoonder als men in het ronde,
Immer vonde,
't Geen de naam van Wereld draagt.
3.
'k Kniel voor 't Autaar van uw zeden,
Met veel reden
En smeek, sla eens uw gezicht
Op my neer mededogen,
Weest bewogen,
'k Zal altyd volgen myn plicht.

4.
Dog 'k beken 'k heb misdreven,
Dat 'k dorst geven
Aan een hoger van geslacht
Myne Min en Trouwe Liefde,
Zo 't u beliefde.
Gy my daarom niet veracht!
5.
En neemt gy dit niet ter Herte,
Tot myn smerte,
Wensch ik u een Huwelyk
Groot van staat en ryk en zegen,
't Allerwegen,
My in trouwe Min gelyk.
6.
Dan zullen myn doode Leden,
Gaan betreden,
Het naar' Elizesche dal,
En myn Schim zal dag en nagten,
Op uw wachten,
En omzwerven over al.

Een minnaar troost zyn blaauwe scheen.

Wyze: *Als ik denk om myn Margo.*

1.
Weg met al het mal gevrey,
En gevley,

'k Stel het alles aan een zy,
Laat die wreede die 'k beminde,
Met een aar,
Tot een Paar,
Haar vry verbinden.

2.

Want haar malle stuurse praat,
Hoe 't ook gaat,
My niet langer aan en staat
'k Heb haar lang genoeg gebeden,
Dat zy recht
In den Echt
Met my zou treden.

3.

Maar ik heb nooyt enig woord
Ooyt gehoord,
Daar uyt een'ge troost quam voort!
Laat haar voor sint felten lopen,
Want 'k meen geen
Blaauwe scheen
Weer daar te lopen.

4.

'k Weet wel een goed Medicyn,
Een glas Wyn,
Dat verdryft de Liefdes pyn,
Ik zal helder liever klinken,
En verblyd
Gezondheid
Van haar gaan drinken.

5.
Hey t'za Hospes tap een ras,
Een groot glas,
Dat 's een beter Liefdes tas,
'k Zal de Meid uyt 't herte boenen,
Meer vermaak
Geeft dees smaak
Als tien paar zoenen.
6.
Loopt die lekkere Druyve zop,
In de Kop,
'k Bruy te Kooy op een gallop,
'k Heb m'aan geen geknor te storen,
Van de Meid,
Want die Vryd
Moet dat steeds horen.
7.
Al heb ik een blaauwe Scheen,
't Is gemeen,
'k Heb nu ook geen blok aan 't Been!
'k Kan my als voorheen vermaken
Vroeg en laat,
Hoe 't ook gaat
Met d'oude Snaken.
8.
Vaar voor eeuwig uit 't gezigt,
Venus wigt,
Ik hou my by Bachus pligt,
En zal altyd daar by blyven;
'k Hoor dan niet
Met verdriet,
't Geknor van Wyven.

Jasons stryd verhaald aan Medea.

Wyze: *'t Was in de zoete Maand van Mey.*

1.
SChoon g'hebt gezien in de Courant
Hoe 'k heb het heyr met deze hand
Gewonnen en verslagen!
Ik zal nogtans u een verhaal
Princes daar van opdragen.
2.
Dies neem dan het dicours in acht,
Hoe ik het alles heb volbracht,
Door krachten van myn armen!
En hoe ik ze aan huspot snee
Zonder my te ontfarmen.
3.
Tot dat de wind weer leggen ging
De Zee ons zo beleefd ontfing,
Gelyk een deel Doctoren,
Die roemen, dat zy nooyt geknor
Van haar patienten hooren.
4.
Ons Vlood, die meest met dans en zang
Had doorgebracht drie dagen lang
Op Vorst Eolus snaren,
Zo dat het volk in 't honderd spoog
En 't wist van geen bedaaren.

5.
Toen brak de Zon de Wolken door;
Zo dat een ieder vast nam voor
Een Pyp Tabak te smoken,
Zy dampten even als Vulkaan,
Voor dezen plag te Roken.
6.
Men wierd gewaar des Vyands Vlood,
Waar op ik fluks myn Volk gebood
Van uytgeleeze Karren,
Een groten Wagenburgt te slaan,
Want daar viel niet te Marren.
7.
Myn Vlood was meest al Ruytery,
En vogt als Nikkers aan myn zy,
Of als den Held Achilles,
Ik peuterde 'er ook op in,
Want 'k had een heel groot houmes.
8.
Dog juyst in 't midden van dien flag,
En van dien glory-ryken dag,
Quam een van 's Vyands Ridderen,
't Was Joris Puyloog, og dien Held!
Zag my niet zonder t'zidderen.
9.
Hy vroeg beleeft of 't was myn wil,
Met twee Bouteljes al 't geschil
Op 't vriendelykst te slegten?
'k Nam 't aan, want hou meer van de lik
Als van een vreeslyk vegten.

Maar ag het noodlot had de draad
Zyns levens afgeknipt! te laat
Quam zyn verzoek och armen!
Want een verbruyde forsse Vend,
Schoot hem door pens en darmen.

11.

Dat was nog alles niet met al,
Die helsche Speer, fataal geval
Vloog door den Bodem henen!
Van een groot van Bourgonje Wyn,
Dat deed me vreeslyk wenen.

12.

Toen ging dat Beest op zyn gemak
Nog zitten, en spon Krul-Tabak,
Van Puyloogs Krinkeldarmen!
Verkogt ze verder Prys-Courant,
Ja zelfs aan Pater Harmen!

13.

Mevrouw ik bid gun aan je Baas,
Een eind van 't droevige relaas,
'k Kan geen meer tranen misen;
En zo gym y dat refuseerd,
Ach wat zal ik dan pissen!

Bruylofts-zang.

Wyze: Maakje klaar, maakje klaar.

1.
't IS gedaan, 't is gedaan,
Bruydje Lief je moet 'er aan,
Daar valt geen praten tegen;
De stryd en is zo vinnig niet,
Want zelden daar geen wond geschied,
Daarom weest niet verlegen.
2.
Of hy al, of hy al,
Wil bestormen uwen wal,
Met Bomben en Cartouwen,
Al komt hy zelfs met steek geweer,
Die steken doen je niet eens zeer,
Je meugt hem wel vertrouwen.
3.
ô Die stryd! ô die stryd!
Maakt het heele Lyf verblyd,
Zo als je zult bevinden,
Ik wed je Morgen, dorstje maar,
Hoe je was by en in malkaar,
Snakken zou aan de Vrinden.
4.
Nou je zult, nou je zult
Heb nog slegs een wyl gedult;

Haast de vreugt gevoelen;
Ik word 'er zelve Haanig van,
Als ik bedenk hoe Vrouw en Man,
t'Zamen dan krioelen.

5.

'k Wens je lang, 'k wens je lang
Met vermaak meugt gaan je gang,
En stadig binnen 't Jaartje,
Door zulk een storm en Wolven dans
Verkrygt een Klaas, Jan, Heyn of Frans
Al Jongens als haar Vaartje.

Land-lied.

Wyze: *Hier heeft my Rosemond bescheyden*.

Kloris.
IK groet myn Teuntje uytgelezen
Hoe komt gy dus vroeg in het groen?

Teuntje.
Myn Kloris Lief ik moest hier wezen
En heb 'er nodig iets te doen.

Kloris.
Myn Lieve Teuntje zit wat neder
Hier by me in het groene gras,

Teuntje.
Neen Kloris neen! strak kom ik weder
Ik moet myn dingen doen eerst ras.

Kloris.
Waarom hebje, myn snoeprig Bekje,
Onlangs my geweygerd een zoen?

Teuntje.
Om datje my, jou malle gekje,
Dat ik begeerde niet wou doen.

Kloris.
Ik wil altyd myn Smoddersmuiltje,
Graag doen wat datje hebben wilt;

Teuntje.
Wel op een ander tyt jou Vuyltje,
Voldoe myn lust, en weest dan stil.

Kloris.
Wel Bekje Lief wil je vertrekken,
Waar moetje dan zo vroeg na toe?

Teuntje.
Ik moet myn Kloris zonder gekken
Gaan Melken onze bonte Koe.

Kloris.
Ik zal dan met je voortgaan wand'len
Tot daar de Koe loopt in het Land,
En zal je voortaan beter hand'len,
Zie daar myn Teun, daar is myn hand.

Teuntje.
Laat ons te zaam dan heen gaan stappen,

Kloris.
Maar geef m'eerst op de reys een zoen,

Teuntje.
De velden zullen het niet klappen,
Myn Kloris wilt 't vry zes maal doen.

Herders-zang.

Wyze: En myn overschoone Jeugt.

1.

Kloris.
O Myn Lieve Rosemond,
Ik ben door 't groot vermogen,

De schoonheid uwer oogen,
Tot in myn hert gewond,
En bid dat uyt uw Mond
Waar uyt gelyk als schaak'len,
Veel Hemelsche oraculen
Steeds vloeyen, wedermin
Ik horen mag, en 'k in
U vinde meededogen,
En gy met my bewogen,
Zult tonen zoete Maagt,
Dat Kloris u behaagt.

2.

Rosemond.

Neen Herders Knaapje neen, neen!
Laat af van my te Minnen,
En ban dit uyt uw zinnen
Want ik lach met uw geween,
Dies gaat vry elders heen,
Ik meen myn jonge dagen
Te slyten zonder klagen
En leven wel te vree,
Op 't Land by 't wollig Vee;
Daar zyn meer Herderinnen
By wien gy kunt gaan Minnen:
Zy zullen ligt de smert
Genezen van uw hert.

3.

Kloris.
ô laat gy die bitt're reen!
Myn Roosje van uw Lippen
Zo hard en wreed ontglippen!
Ach zyt gy dan van steen!
En let g'op geen geween?
Wilt gy uw Lente Jaren
Dan slyten zonder paren:
En zal 'er nimmer Min
Uw Boezem komen in?
Ik hoop dat Cupidootje
Nog wel eens met een schootje
Zal kwetzen 't harde hert,
Dat steeds de Min uyttart.

4.

Rosemond.
Wat is dat voor malle praat,
'k Lach met die blinde Schutter,
En acht het vry wat nutter,
Dat gy uw wegen gaat,
En my terstond verlaat;
Want schoon uw Minnewoorden
Myn jeugdig hert bekoorden,
Zo hou ik uw gevrey
Uw streelen en gevley;

Voor loze lift en streeken,
Want Minnaars eeden breken,
Haar Liefde word ras koud,
Zo dra men is getrouwd.
5.

Kloris.
Vrees niet die trouweloosheid
Van Kloris, die het Leven
Veel liever wil begeven,
Wyl gy in der eeuwigheid;
Hem in het herte leid.
De Zon zal met zyn stralen
Eer in het Oosten dalen,
En in het West opgaan,
Dan dat ik zou bestaan:
Myn trouwe Min te krenken
Die 'k eeuwig u kom schenken
Myn Lieve Rosemond,
Ik bid u heel myn wond!
6.

Rosemond.
Zo 't Hert is als uwe reen
Zal ik het uw smert genezen,
Gy zult myn Kloris wezen,
Dies staak al uw geween,
Wy zyn te zamen een.

Kloris.
ô Wel gelukkig stondje
Wyl gy myn Rozemondje,
Met wederliefde kroond;
En met uw gunst beloond!
Mag ik met een paar kussen
Nu 't brandend herte blusschen,
Vergun dit zoete Maagt,
Aan Kloris, die 't u vraagt.

Een minnaar pryst zyn schoone.

Wyze: Kniertje zoete Meysje.

1.
MAatjes hoord myn reden
Wat een lieve Meyt
Al een Mand geleden
Ik reeds heb gevreyt;
't Is en Meysje met twee bienen
Zy kan danssen als een vlag,
Zo wel nacht, als dag
Moyer hebje nooit gezienen
Zo wel nagt, als dag,
'k Wou ik in haar schoot al lag.

2.
Z'heeft een heel klein Hoofdje
En een groote Mond
In haar Kin een kloffje,
Dog haar Neus is rond,
En zy heeft twee peersse Wangen
Oogjes als een Pogadet
Als z'haar Keel opzet
Wie zou daar niet na verlangen?
Als z'haar Keel opzet
Jaagtze voort een kind na bed.
3.
Z'heeft een heel kort Lyfje
En een lange Hals,
O dat lieve Wyfje
Is zo zagt en mals!
En zy heeft twee groote Armen
Daar zy my mee vatten kan
Als haar lieve Man,
Om my 's winters te verwarmen
Als haar lieve Man,
Wilje Luy 'er ook niet an?
4.
Noch twee snelle Borsten
Als een Koe zo groot,
Op haar Tepels korsten
Net als Goud zo root;
O ze heeft een wonder Buykje
Zagt gelyk een Noordze deel,
Dan nog by me Keel,

Een heel aardig Water-Kruykje
Dan nog by me Keel,
O 't is zulk een Lust-Priëel.
5.
Z'heeft twee snelle Billen
Als een Oorlogschip,
Ronder zonder grillen
Als de steylste Klip.
Zy is ruyger als een Sater
En zo blank gelyk een Rot,
Of een Hottentot,
En gelykt wel na een Kater
Of een Hottentot,
Heb ik geen gelukkig Lot?
6.
Nog twee dikke Beenen
Vol van scherpe vogt,
Teee gebroken Scheenen
Hadje 't wel gedogt?
Eindelyk nog twee Zwaanen pooten
Daar zy snel mee trappen kan,
Trots de gaauste Man,
Jongens wil je'er ook niet an?

De klagende diamant slyper en snyder.

Wyze: *Dans nu op klompen en schoenen.*

1.

Snyder.
WEl baasje van het Stenen Slypen
Hoe staat de Bryn-Kas jou zo raar?
Of is 't om dat 't begint te nypen
De Key leuterd my mee al Vaar?
2.

Slyper.
'k Zou haast het Slypen wel vervloeken
En 'k vrees het zal nog slimmer gaan,
Want 't werk is nu reeds ver' te zoeken
En 't slimst' het loon is na de Maan.
3.

Snyder.
Zo is 't ook Vriendje met het Snyden!
Voor dertig stuyvers nu geen tien;
Wie kan dat hagels schagg'ren lyden
Als men daags ziet van de Kooplien?

4.

Slyper.
Het zyn ik zweer 't fatale zaken
Dat men moet staken zo zyn pret;
Wat pleeg ik een Figuur te maken
Maar 't geld is op, nu stil na bed.
5.
Men moet maar 't Heerschop verder spelen
Het mag daar na zo 't wil dan gaan
Kan men zyn schulden niet meer helen?
Dan wy als 't loon meê na de Maan.
6.

Slyper.
En ik vaar liever naar Oostindië
Dan blyft men 't best nog in 't Fatzoen?
Want 'k weet voor zeker Vriend daar vinje
Vry meerder dan als hier te doen.
7.

Snyder.
Oostindië, weg wat magje praten!
Neen: denk nooit dat 'k zal zyn zo gek,
'k Wil daar wel 't werk voor and're laten
My lust zo lang geen Gort of Spek.

8.

Slyper.
Ik hoop wy zullen weer werk krygen,
Laat 't ons afwagten met gedult

Snyder.
Wy zullen de... .maar laat ik zwygen
Braef lief, wy zyn 'er mee verguld.

De gemetamorphoseerde boeselaars.

Wyze: *Van de Merliton.*

1.
O Wat heb ik moet Naayen
Aan die lieve Boezelaars,
Om ze aan malkaar te draayen.
Ik zeg by loo het is wat raars,
Zo waaren ze geplukt,
En ook gerukt,
Aan honderd stukken;
Zo waaren ze geplukt
En ook gerukt.

Ik heb myn kop braaf zitten breken
Eer ik de Capjes had geleid,
Om die weer zo aan een steken,
En na de Bloem en rank verspreid;
Toen met een Vingerhoed,
En Naald met spoed:
Gegaan aan 't Vinken
Toen met een Vingerhoed
En Naald met spoed.
3.
Wat dunkt Me-Juffers van het Naayen
Konje wel een steekje zien?
Zou 't wel iemand beter draayen,
Kan 't wel Mooyer ooit geschien?
Dus is 'er niet verbeurd
Al was 't gescheurd
't Is weer in order,
Dus is 'er niet verbeurd
Al was 't gescheurd.
4.
Zo u een Naayster mogt ontbreken
Om te Naayen 't een of 't aar,
Gelieft me dan maar aan te spreken,
Want ik Naay en stop heel raar,
Ik ben niet eens bedeest
Of ooit bevreest;
Voor groote scheuren
Ik ben niet eens bevreest,
Of ook bedeest.

5.
'k Behoef me zelven niet te pryzen
Je ziet wel dat 'k myn Ambagt kan,
Me-Juffer wilje meer bewyzen,
Kom neem 'er nog een proef dan van,
Want 'k ben gerust beget,
Dat 'k Naay heel net,
En ook stop aardig
Want 'k ben gerust beget,
Dat 'k Naay heel net.
6.
Daarom als 't weder mogt gebeuren
Dat 'k door snuiten van myn Neus,
Het een of ander quam te scheuren,
Ik zal 't dan ook weer genereus
Heel netjes op een draat,
Na bloem en plaat
Knaphandig stoppen,
Heel netjes op een draat,
Na bloem en plaat.

Herders-zang.

Wyze: *Bedroefde ziel laat af van Klagen.*

1.
MYn Filida, myn Lief, myn le…ven
Is uw hert harder dan het steen?

Wilt gy my nooit gehoor dan geven,
Nog acht slaan op myn droef geween?
Ey keer uw uw zin,
Eens tot de Min!
En wil m'uw wederliefde tonen,
Zo zal uw Tyter weer,
Zo zal uw Tyter weer,
Zo zal... uw Tuter weer die gunst belonen.

2.

Gy zyt de wellust van myn Oo…gen,
Myn Vreugt, myn eenig zielsvermaak,
Ik leef alleen door u vermogen,
Gy zyt myn doelwit en myn baak!
Want alle schat,
Die d'Aard bevat,
Kan my geen vernoeging geven,
Zo 'k zonder Filida,
Zo 'k zonder Filida,
Zo 'k... zonder Filida alleen moet leven.

3.

Wilt gy my nu dan gantsch verstoo…ten,
En nimmer luystren na myn reen,
Zo is myn dood gewis besloten,
En 'k moet het naare Styx betreen,
't Is gedaan,
Helaas wel aan,
Ik offer u myn jeugdig leven,

Maar denk gy d'oorzaak zyt,
Maar denk gy d'oorzaak zyt,
Maar denk... gy d'oorzaak zyt dat ik moet sneven.
4.
Zoud gy door Min van droefheid ster..ven
Neen Tyter neen! weet dat myn hart
Nooit heeft getragt u te verderven,
Al heb ik wat te lang gemard.
Gy zyt de geen,
Die ik alleen,
Myn Trouw en Liefde wil betonen,
En zal uw Kuissche Min,
En zal uw Kuissche Min,
En zal... uw Kuissche Min met weermin Kroonen.
5.
Wat Godheid heeft uw hert be…wogen
Pronk-Perel van Natuur, dat gy met uwen Tyter toond meedoogen;
ô Uur zo zeer gewenscht van my!
Gun nu Vriendin,
Tot troost myns Min,
Dat ik u Lippen mag genaken,
En kussen 't schoone Rood,
En kussen 't schoone Rood,
En kus…sen 't schoone Rood op uwe kaken.

Min-verlangen aan jongvrouw Z. L.

MYn Hart, myn Troost, myn Levens-Lust,
Myn Lief, myn ander Ik, ter goeder uur geboren,
Och of u altyd waar bewust!
Hoe zeer ik haak naar 't heyl, door u myn toegezworen!
'k Wens onuitspreekbaar om u Trouw,
Myn Liefde wacht nu loon, en d'uuren worden Eeuwen,
Hoe kan dus zach een Vrouw
Haar Vriend zo lang vergeefs om bystand laten schreeuwen!
My treft een Minne Hongers nood:
En zo bevinde ik my, door staag gebrek te lyden,
Ik zal niet zeggen, krank, maar dood.
Och mogt ik, mogt ik my ras in uw' Schoot verblyden.
't Is waar, 'k geniet uw' Echt byna:
Dog dat bedroeft byna kost my een Zee van tranen;
Och waarom moet ik, met myn scha!
U zo beklagelyk om u belofte manen.
Waar toe geen korter Trouw besluyt?
Dit Vryen gaat voorwaar te lang met loode schoenen,

Het stond twee gryze Winters uyt,
En zag, op haren tyd, de Lente tweemaal groenen.
Helaas! wat leede ik onderwyl
Al bitter Min-verdriet, en bangen liefde kommer,
Wat kwam 'er menig al ter yl,
Wel na my dus in Veld, maar voor my in de Lommer.
'k Geloof niet, dat ooit Minne-smert
By die ik harden moet, heeft ergens halen mogen.
'k Geloof niet, dat ooit Vryers hert,
Geweldige dan 't myn, wierd tot een Ega getogen.
De dag vond my steeds Trouw-gezind,
En aan myn gloet kan schier de Nagt zyn wyken zengen,
Wat gaf ik U, ô Ooste Wind,
Al heete zugtjes mee, om by myn Lief te brengen!
Uit Abts-Wout strekt, naar 't late West
Zig een begrasde streek, daar Huyzen staan nog Bomen,
Hier langs beschout men, hoe, op 't lest,
De moede Zomerdag vertrekt na 't ryk der droomen.

Hier langs ontdek ik ook, verheugt,
De Baak myns Liefde meers, tussen ey en Noorder Tooren,
Waar by ze woond, die met haar Jeugt,
En deugt, en zwier, en vier, myn zinnen kon bekoren.
't Is waar ik heb niet dikwijls in die baan,
ô Zoete Tierannin, wiens zagt heen my door wonden,
Met hart en ziel vol Min, gestaan,
En 't zo verliefd gezigt dus naar u toegezonden?
'k Zal derwaarts nu ook myn schreden meerder spoen,
Tot dat ik, gants na wens, myn hinde heb gevangen,
ô Over schone, wacht in 't groen!
En laat my na dien prys niet langer zo verlangen.
Och, waarom plaagt gy my, dus wust en ongeregeld!
Zo luyden immers de Eeden niet,
Myn op u woord gedaan, en met uw' Kus bezegeld.
Gy schonk u my ten Eygendom;
En dwingt my nu die gist met bidden nog te hopen,

Hoe loop by u dat Liefde spoor zo krom;
Een Vrouw, die Mint en meent, maakt hebben eens van kopen.
Doe af dan Eens die lange lyn,
Dog denk niet, dat ik smeek om myn verlore Vryheid,
ô Neen, ik wou eens gaarn 't eynde zyn:
Waar na ik aldermeest, Lief, wagt, of dan weer in Vryheid.

Op 't keurs-lyf van de maagden.

1.
HEt Keurs-Lyf van de Maagden,
Zeer wonder van en bol;
Wie ziet ze niet al dragen?
Nog dikker als een bol.
2.
't Is niet de Natuur, Natuur,
Die haar dit zo doet zyn,
Maar 't is een wulpze dragt
Door deze of gene pyn.
3.
Wie zou zig dan verwonderen
Wanneer hy zulke Meysjes ziet,

't Is een stemme als of 't dondert?
Dat zy (ik meen haar) getrout wil zyn.

4.

Ze getuygt het is haar leven
En anders zoekt ze niet,
Een knaap die haar wat kan geven,
Hier na wagt men met verdriet.

5.

Het Keurs-lyf is getuyge
En houd het voor gewis
En laat het by u zyn.
Als een wet die niet Feylende en is.

6.

Za Vryers van de Lande!
Gy die getrout wilt zien,
Hier is wat 't verhandelen;
Hier kund gy ligt na bien.

7.

Edog niet al te greetig,
Ziet eerst te regte toe;
Wild gy niet zyn gegrepen,
Van die niet zyn te koen.

8.

Want komt 'er een gestoven;
Hy is wonder willekom,
Gy kund my vry gelooven,
Ik lag 'er dikwyls om.

9.

De Meysjes van playzier,
Die zyn der magtig veel
Maar weynig goede zeen!
Bezittende ze by myn ziel.

10.
De Meysjes van playzier,
Die zyn der magtig veel;
Maar rap en gaau verstand,
Dat zit haar in de hiel.
11.
De Meysjes van playzier,
Die zyn der magtig veel;
Maar 't geld is by haar hard,
Gelyk de verharde steen.
12.
De Meysjes van playzier,
Die zyn der magtig veel;
Maar goed en deftig slag,
Die zyn der weynig by myn keel.
13.
De Meysjes van playzier,
Die zyn der magtig veel;
Edog ik houde op,
Met het tellen van haar zeen.

Drink-lied, of Bachus kind.

1.
NIet gestadig by een Meyt,
Want gy raakt u zinnen kwyt,
Nog gestadig by de Maagt,
Want dat maakt u bloed te traag.

2.
Maar wilt gy zyn zeer rustig,
Ga by de Wyn zeer reyn;
En maakt u daar me lustig:
Het geneest de grootste pyn.
3.
Za lustig helder vrolyk,
En drink wat voor de dorst;
Tot dat je rold van boven,
En voldoet zo togt op togt.
4.
Za lustig uit uwe Keelen,
Het is Lang genoeg gewagt,
Ik ga wat zitten spelen;
Tot dat koomt dan klaren dag.
5.
Za zyt nu lustig vrolyk,
En helder uit de borst;
En drink tot dat je oolyk,
Wat glaazen voor den dorst.
6.
Za drinkt tot datje rold,
Dag zuypt u gat niet vol,
Maar weest gestadig Cras;
Dat maakt dat gy blyft de baas.
7.
Za ik schey uit met spelen,
Want ik heb genoeg gezeyt;
Gy kund my ligt vergeven,
Ben ik hier in ook misleyt.

[KOmt hier alle gy droevige herte]

KOmt hier alle gy droevige herte,
Die ter Wereld zo meenige zyn,
Hebt deernis met myn smerte,
Want geen pyn is zo groot als de myn
Want geen pyn
Want geen pyn is zo groot als de myn.
Komt hier alle gy droevige herte,
Die ter Wereld zo meenige zy…n,
Og het myn is de Flerecyn. bis.

2.

De Doctoors, Barbiers en Aptekers,
Weten voor andere qualen nog iet
Zy schryven en vryven iet zekers,
Maar voor deze en weten zy niet,
Maar voor deze
Maar voor deze en weten zy niet.
De Doctoors, Barbiers en Aptekers,
Weten voor andere qualen nog ie…t,
Maar geen Hondsvot hier dog ziet. bis.

3.

En de beste van hunne Krouwers,
Kunis, Galenis, & Hipokraat,
Die ligten op hunne schouwers,
Dat 's te zeggen wy weten geen raat,
Dat 's te zeggen,
Dat 's te zeggen wy weten geen raat,
En de beste van hunne Krouwers,
Kunis, Galenis, & Hippokraa... t,
En dus wy en bit hare kunst voor dat quaat.

4.

En de Fransiers die noemen 't Lagoute,*
Maar zy liegent 't is andere weê,
Want ik voel aan Hand en Voeten,
Duyzent pyne zo groot als een Zee,
Duyzent pyne,
Duyzent pyne zo groot als een Zee.
En de Fransiers die noemen 't Lagoute,
Maar zy liegent 't is andere we…ê,
Maar ten zynder geen droppelen meer. bis.

5.

En sou dat van die droppelen komen,
Van wat droppelen souden dat zyn?
Die zyn van de Fransier gekomen,
Zo en kan het Lagoute niet zyn,
Zo en kan het,
Zo en kan het Lagoute niet zyn.
En sou dat van die droppelen komen,
Van wat droppelen souden dat zy…n,
Ag het myn is de Flerecyn.

6.

Dat my iemand wilde doorschieten,
Met een Kogel regt door myn Kop,
Daar sou ik nog troost van genieten,
En dan hielde die steeksels eens op,
En dan hielde
En dan hielde die steeksels eens op.

* Lagoute by de Fransen is droppelen en Potegra, maar hier verstaat men 'er Potegra droog.

Dat my iemand wilde doorschieten,
Met een Kogel regt door myn Ko…p,
Ag den Duyvel die loopt weer galop,
Ag den Duyvel die loopt weer galop.

7.

Myne Vrienden die my bezoeken,
Ik bid uw komt my dog niet naar,
Of ik geraake weder aan 't Vloeken,
Want een Pluymtje dat weegt my te zwaar, bis.
Myne Vrienden die my bezoeken,
Ik bid u komt my dog niet te na…r,
Ag den Duyvel die is alweer daar bis.

8.

'k Hoop den Hemel zal 't my vergeven;
Dat ik 'er zo menige banden om leg;
Ik Vloekte nooit van myn leven.
Maar nu weet ik niet wat ik al zeg,
Maar nu weet ik,
Maar nu weet ik, niet wat ik al zeg,
'k Hoop den Hemel zal 't my vergeven,
Dat ik ik 'er zo menige banden om le…g,
Ag den Duyvel die voert het weer weg.

9.

En dat ik 'er dat Wyntje zou derven
Neen dat ben ik nog zo niet van zin!
'k Heb liver te lyden en sterven,
Als te derven 't geen ik zo bemin,
Als te derven,
Als te derven 't geen ik zo bemin.

En dat ik 'er dat Wyntje zou derven,
Neen dat ben ik nog zo niet van zi... n,
Want daar steekt de gezontheid in.
10.
En een Snuyfje daar op genomen,
Is de Remedie die ik 'er op weet,
Als de vierige steekzels aan komen,
Dan een Snuyfje,
Dan een Snuyfje daar op geleet.
En een Snuyfje daar op genomen,
Is de Remedie die ik 'er op wee... t,
Al de rest en helpt niet een beet. bis.

Voor de liefhebbers.

1.
IK geen Apollus in myn tyd,
Ook geen rede of zeden staven,
Dog prysen de soete Jeugt,
Die sig wat vrolyk konnen maken.
2.
Insonderheid als dan,
Op 't eene of 't andere Feest,
Dat dan den Geest der Jeugt,
Eens vrolyk en Helder leest.
3.
En dat se dan als dan,
Eens luchtig omme springt,

En rykelyk Hand aan Hand,
In 's Werelds ronde Kring.
4.
En dan eens syt verblyt,
Met haar behoorlyk lot,
Het syn Maagt of Knegten Rey,
In deses eer grasige Wey.
5.
Dit is 't geen my behaagt,
Dog ook niet alle daag,
Ja hier in 's Werelds plek,
Heb ik ook myn bestek.
6.
Ik houde het met die Helden,
Die sig als Helden telden,
Dan als de soete Jeugt,
Eens weet waar om se sig verheugt.
8.
Dan, weest dan lustig vrolyk,
En dat dan de soete tyt,
U Helden maakt verblyd,
En so ter eynde glyt en slyt.

Kermis aan de Amstel.

1.
't IS Kermis komt op 't Feest,
In Amstels grote steden,
Wien sou niet met gejuig,
Zyn lof by ons besteden?
2.
Daar Amstels soete Jeugt,
Zig nu weer in verblyd,
Komt maakt het Feest by ons,
En werd met ons verblyd.
3.
Zo sal 't Feest syn vergroot,
Van Amstels groote Stad,
Den Burger en den Boer,
Kreeg dan wel ligt zyn pard.
4.
Daarom komt lustig nadert,
Komt nadert onse Stad,
Wy sullen met u zyn, te samen
Uitmaken een groote schat.
5.
Wy sullen seer verblyd
Op de Kermis aan den Amstel,
Met rykelyk helder dansen.

6.
Met het Meysje van playzier,
Ik zoek myn Venus dier,
En kom zo op het strand
Met het Zusje hand aan hand.
7.
Ik zoek myn Venus dier,
Met haar maak ik myn playzier,
Komt helpt my hier in by tyds,
Eer ons den tyd ontglyd.

Bruylofts-dreun.

Wyze: 't Was in de zoete Maand van Mey.

1.
NU Bruydegom nu zal de Min
U met uw Bruyd uw Zielsvriendin
Een zoet lief spel doen spelen,
Waar door g'u van een zwaare wond
Door haar behulp kunt heelen.
2.
Want 't geen Natuur heeft meegebragt
Dat blyft ons eeuwig in gedagt
Zo lang als wy hier leven,
En 't zal zo lang de Liefde heerscht
Ons nimmermeer begeven.

3.
Men wagt nu vrugten uyt de stam,
Daar eertyds ed'le vrugt van kwam,
Door ieder een geprezen,
Na 's Vaders Naam en Moeder Beeld,
Om beyder vreugt te wezen.
4.
Ga met je Kluyfje dan na Bedt,
Want Kuypind'o zyn Pyltje wet,
Om u te zaam te wonden,
Geniet aldaar uw zoet vermaak,
Dewyl gy zyt verbonden.
5.
Ik wensje t'zamen goede rust,
'k Meen goeden Nagt, want door je lust
En Minnevlam te koelen
Zo zult ge denk ik niet voor eerst
Veel rustens trek gevoelen.

De duytze schoenlapper.

1.
GY ziet aan mynen veder wel
Wat 's voor een Vogel ik bin;
Ich bin geen Ry kond Graben Zoon,
Noch ook een Vorsten Keind,
Aber aber myne Fatter is ein Man,

Die geen jonge Maatjes meer hilfen kan
Daarom, drom, drom, drom, bin ich zyn lieber Zoon.

2.

Ich wol ir hilfen nach begeer,
Voor die mir had von doen,
Ik wol ir naayen keer op keer,
Pantoffels ond de Schoe,
Aber aber myne Fatter is ein Man,
Die geen jonge Maatjes meer hilfen kan,
Daarom, drom, drom, drom, bin ich zyn lieber Zoon.

3.

Is der een Jonffer bald gescheurd
Die kome maar zo mir
Daar is jaa joo nicht an verbierd
Ich wol weer naayen dir,
Aber aber myne Fatter is ein Man,
Die geen jonge Maatjes meer hilfen kan,
Daarom, drom, drom, drom, bin ich zyn lieber Zoon.

4.

Mir Pikdraad is joo hups en schoon,
Ond 't Stiekgaaren is flink,
Moar minen Elsje spand die kroon,
ô 't Is zo hupser dink!
Aber aber myne Fatter is ein Man,
Die geen jonge Maatjes meer hilfen kan,
Daarom, drom, drom, drom, bin ich zyn lieber Zoon.

5.
Me-Jonffer zo dir twyffel sloat,
Dat ich nicht naayen kan,
Probier einmaal eer dat je goat,
En oordeel 'er dan van,
Aber aber myne Fatter is ein Man,
Die geen jonge Maatjes meer hilfen kan,
Daarom, drom, drom, drom, bin ich zyn lieber Zoon.
6.
Ich steek, ich naay, ik duuw gantsch zagt
Had je 't einmoal geseen,
Je liet ier naayen dag ont nacht,
Komt las mir wat verdien,
Aber aber myne Fatter is ein Man,
Die geen jonge Maatjes meer hilfen kan,
Daarom, drom, drom, drom, bin ich zyn lieber Zoon.

Een knorrepot, moet op het kot.

Wyze: *Ey lieve Jan loopt met een zet.*

1.
't IS nou een korten tyd geleden,
Dat ik een mooye Meyd,

Begaafd met veel bevalligheen
Myn Trouw heb toegezeid,
Ik Vreyde haar by dag en nacht,
De tyd verdroot me niet,
Maar zeper 't is een hard gelach,
Als de Liefde is om niet.

2.

Ik zeyd' myn Hert, myn Engelin,
Ik zweerje by myn zwier
Dat ik je tienmaal meer bemin,
Als Rotterdammer Bier,
Ik geef twee blanken voor de Pint,
En neemje voor de keur,
Zeg wordje nou noch niet bemindt,
Van uwen Serviteur?

3.

Ik eet heel gaarn Rystenbry,
Om Spekstruyf word ik dol,
En noch veel liever heb ik dy;
Maar ziet het Meysje zwol
Van puure gramschap en zy keef,
Ja schold me voor een zot!
Ik zey jou regte Appelteef,
Je knort en moet op 't Kot.

Cloris en Rosemond, op verscheydene Wyzen.

1.
Wyze: *Als ik myn Philis Kussen mag.*

HIer zal ik myne Rosemond
By deze klaare Beek verbeiden,
En na het Kussen van haar Mond
De Schaapjes t'zamen met haar weyden.

2.
Wyze: *Hier heeft my Rosemond bescheyden.*

Zy zal eer Phebus uyt de Kimmen
Te voorschyn komt met zyn levrey
Om rondom 't aardsche dal te klimmen,
Hier komen zitten aan myn zy.

3.
Wyze: *Als ik aanzie de heldere stralen.*

Maar Rosemond hoe kan het wezen,
Dat gy my tusschen hoop in vrezen laat wagten?
Ach hoe pynt gy my!
Wie zoude d'Ericynsche Autaren
Stoken met vuur van Pallemblaren
Maar ach die tyd is reeds voorby!

4.
Wyze: *Op een tyd, Op een tyd.*

Maar wat hoor, maar wat hoor ik hier aan myn regter oor,
De stomme blaadjes spreken?
Zou myn lieve Veld-Diaan
Om 't steken van de Zon zig gaan
In 't dichte lof versteken?

5.
Wyze: *'t Was in de zoete maand van mey.*

Ik zoek met alle vlytigheid,
Of zy hier ook verborgen leid,
Wat moet ik Hemel achten,
Waarom verbergt zig Rosemond,
Wat brouwen uw gedachten?

6.
Wyze: *Schoen dat ik onder 't groen.*

Myn Hartje zyt te vreen,
Ik heb hier lang in d'ooren
Uw woorden kunnen horen,
En 't merg van uwe reen
(Gelyk ik deed voor heen)
Uyt uwe zang gezoogen.
Dog om eens te betoogen
Of gy my vinden zoud
Hier in dit weelig Woud,

Komt vierd vry uwe lusjes,
En geeft zelfs honderd kusjes,
Aan uwe Rosemond,
Die uw hert heeft gewond.

7.
Wyze: *Wat is er groeter vreugt op Aard.*

Bomen, Rotzen, Watervloen,
En het groen,
Getuygen hoe ik in 't Minnen,
Trots de getrouwste Herderin
U meerder als my zelfs bemin,
Niet met Mond, maar met Hert en Zinnen.

8.
Wyze: *Kersnagt.*

ô Puyk van alle Herderinnen!
'k Bespeur u trouwheid in het Minnen
'k Bespeur u ongeveynsde Liefd'
'k Bespeur u zedige gedagten,
En alles wat ik kan verwagten,
Dies blyft myn hert in 't u gerieft.

9.
Wyze: *Vrienden zou men niet vrolyk wezen.*

Ik zal u eeuwig weermin tonen,
Nooyt zal een wars' afkeerigheid,
In uwes Herders boezem wonen,
Tot de dood onze Zieltjes scheid.

Het propere en niet propere wyf.

1.
SOekje een net een Proper dier?
Nergens vindje ze zo als hier,
Hier is een vrouwtje
Een Proper bouwtje
Nimmer zulk een Proper Wyf,
Proper van Beenen,
Proper van Teenen,
Proper over het heele Lyf.
Ziet haar, zo je me niet gelooft,
Net en Proper is ze van hooft,
Proper van handen,
Proper van tanden,
Proper is ze van aangezicht,
Proper in 't zingen,
Proper in 't springen,
Properder vindje ze niet heel licht.
3.
Proper in wat ze doet en laat,
Proper in 't wandlen over straat,
Proper van Kleeren,
Proper van Veeren,
Proper van Schoenen, Linten, en Kant
Proper van Mussen,
Proper in 't Kussen,
Properder vindje ze niet in 't Land.

4.
Ik dagt toen ik eerst 't Propertje zag
Gelukkig die dit Propertje mag!
Proper van strikken
Proper van kwikken,
Proper waar z'haar Voetjes zet,
Dus met haar t'agten,
Quam m'in gedagten,
Hoe Proper moetze wel zyn in 't bed.
5.
Maar 't geen ik gansch niet Proper vond
Was haal valsche laster Mond,
Zy gaat steeds Snappen,
En agterklappen
Eygen is haar Logentaal
Wil me dan wreken
De boze streken
ô Dan leert m'eerst regt dit staal!
6.
Toen me dat Propertje quam voor 't oog
Prees ik haar deugden Hemel hoog
Ik vond me bedrogen
Want snoode Logen,
Hoorde men uit haar valsche Mond
Zy slag de Spinnen
Die fenyn winnen
Daar 't Byken eertyds zoet in vond.
7.
Dat men haar aan haar valsche tong
Propertjes tot haar loon ophong

Om zo te straffen
En af te schaffen
Dat Propertje met haar quade bek
Nooit meer na dezen
Zou kunnen wezen
D'oorzaak van een'ge leugen trek.

Bruylofts-zang.

Wyze: *Revellje vous.*

1.
NU heeft den Bruygom het genieten
Het wenschen is geheel gedaan,
Geen wagten zal hem meer verdrieten,
Hy kan met haar verbonden gaan.
2.
Hy rust in zyn Bemindes armen
En lost zyn zugtjes in haar schoot
Hy zal hem nu by haar verwarmen
Voor schigjes die zy eertyds schoot.
3.
t'Za speelnoots wilt de Bruyd genaken,
En leyd haar voort na 't Bruylofs bed;
Laat zy haar tot de pligt klaar maken
Daar Liefde maken een schakel net!
4.
Laat zy maar t'zamen trekkebekken
Als Duyfjes door de reyne trouw,

Want als gy Morgen haar zult wekken
Zal hy zyn Man, zal zy zyn Vrouw.

5.

Nu Bruydegom de baan staat open
Maakt dat zy het na wenschen heeft,
Eer negen Maanden zyn verlopen
Men haar de naam van Moeder geeft.

Dorileaas klagt.

Wyze: *'t Vinnig Stralen.*

1.

HOe koel gaat Daifilo daar heen
Ach Hemel kan 't geschieden?
Keer Daifilo! 't is tegens reen
Dus Klakkeloos te vlieden.

2.

Is Daifilo dus los, dus ligt,
Dus wulps en ongebonden
Dus geyl, dat hy op trouw nog pligt
Zyn Harssen-Kluys wil gronden?

3.

Gedenkt gy Daifilo niet meer
Wat trouw gy hebt gezworen
In d'Elzen? zeggende: veel eer
Wenste ik my ongebooren.

4.
Eer ik myn Trouwe Liefd' verschop
Myn herte zal u Minnen
Tot Atrop's alverslinb're rop,
Ons zieltjes zal verslinden.
5.
Nimf Dorilea was uw hart
Het doelwit van uw Zinnen
De Heelster van uw pyn en smart
De Bronaar van uw Minnen.
6.
De Schepter Zwaayster van u ziel
Uw Hoogste vreugd ter werelt
Maar ach! Fortuna's wankel wiel
Draait om; nu 't blank gepeerelt.
7.
Van d'Hooffsche staat hem speelt in 't hooft
't is Granida, wiens hulsel
De glans van zyn beloft verdooft
Door 't opgetooyt Vergulzel.
8.
Ach Daifilo! kan d' Hooffsche pragt
U zin zo ligt verov'ren?
Zie toe, zie toe, van 't Hof u wagt
En laat u niet betov'ren.
9.
Door opgepronkte schoone schyn
Want eenmaal ondervonden,
Gevoelt men eerst het scharp fenyn
't Geen schuilt in d'Hooffsche gronden

10.
Dewyl 't u nogtans zo behaagd
Gaat heen ô Jongen Hov'ling!
Maar ziet, dat gy daar na niet klaagt
Te zyn een oud verschov'ling.

Boeren kermis.

Wyze: *Jemeni Keyeren wat een deun.*

1.
KOrremis riep Jan, Piet, en Kryn
In Aris stapte na lange Styn
Maar Gysje, maar Gysje
Die stak een Haneveer op zyn muts, en Kruide zo na Lysje.
2.
Maar Mieuwes ging nog aars te werk
Hy daagde Teuntjen in de Kerk
En Melis, en Melis
Die was nog gnutter uit eriet as Teun of Kryn of Krelis.
3.
Jaap, Aal en Teun, en Pleun, en Brangt
Liepen al zingende hangt aan hangt
Na Hillen, na Hillen
Daar was het zelschop by en Kaar, ze teëen strak ang 't drillen.

4.
Y get! het zelschop was zo zoet
Elk had een Haneveer op zyn hoet
Maar Douwe, maar Douwe
Die trotzenteerdens' altemaal, hy dangste Kabbeljouwen.
5.
Elk wiert van 't dangze wonder graag
Ja Neel Kreeg zulk een graage maag,
Ze zaide, ze zaide
Men Buik die rammelt als een bel ik kan niet langer baide.
6.
Kryn Koene pooide wakker an
Hy brogt Jaap Gys een volle kan
Maar Welle, maar Welle
Die zette vst een reefjen uyt, zyn pens begost te zwellen.
7.
Daer na ongtrent de Middernagt
Wiert het gemeste Kalf' eslagt.
Klaas Pompe, Klaas Pompe
Spoog Teuntje al 'er klieren vol, ja 't liep tot in 'er Klompe.
8.
Dit moeide Frangs, wangt kyk eens Teun,
Het Frangzen vlaisselyke Zeun
Jou Mursje, jou Mursje
Zai hy, waarje me nootschap niet kik, kik, kik, kik, kik Kurfje.

Gril.

1.
CEly zaide teugens Beli
Beli, 'k weet niet wat me schort
Al men ingewant verdort
Loop zai Beli teugens Celi
Krelis Joosten is de Man
Die je qual genezen kan
't Is een Worrelt van een Borsje
Neemt hem voor je Trooster an
Want na ik bespeuren kan
Zoete sloof, je schort een Worsje.

Bruylofts lied.

Wyze: *Fortuyn helaas, &c.*

1.
CUpid'o God der Minn'
Wilt van den Hemel komen
En werkt in dees' haar zinn'
Dat Liefd' nooit mag verkleumen
Wilt 't geen gy hebt geplant
Gestadelyk vermeeren
Zo zal m' aan alle Kant
U pryzen ende eeren.

2.
Apol der wyzen God,
Wilt dog dees twee Gelieven
Door uwes wysheids lot
Zeer mildelyk gerieven,
Wilt door uw wysheid groot
Haar zinnen zo versterken,
Dat zy geluk en nood,
Verstaan als Goden werken.
3.
Pallas, ô kuisch Godin!
Wilt door uw groote kragten
Instorten, kuissche Min
In deeze haar gedagten,
Keert dog van haar het geen
Hen hier in mogt beletten,
Zo zal m' uw Lof alleen
Voor d'andere Goden zetten.
4.
Godinnen des gelank,
Wilt u dog herwaarts voegen,
En wilt dees twee ten dank
Ons met uw stem vernoegen,
Wilt met uw zoet geluyt
Nu en tot allen tyden,
Ons Bruygom en Bruyd,
Dog minnelyk verblyden.
5.
Gy goden al te zaam,
Wilt u tot deze keeren!

En wilt om uwen Naam,
Al 't quaat dog van haar weeren:
Verlengt haar jonge tyd,
Tot Nestors oude Jaaren,
En gunt dat zy verblyd,
Haar Kind'ren weer zien Paren.

6.

ô Hymen Hymeneê,
Wilt nu met vreugt ontsluyten,
Het geen daar na met weê
Voortbrengt zo schoone Spruyten.
Wilt dog den Bruylofts Throon,
Zeer zoetelyk verçieren,
Zo zal m'u tot uw loon,
Altoos en eeuwig vieren.

Een minnaars zang.

Op een Hoogduytse Wyze.

1.

Cupido Godt,
Gy steelt door Min
Myn hert en zin
Moet dit nu zyn myn lot?
Cupido wilt my dog helpen!
En wilt myn lyden stelpen,
ô Zoete waarde Godt.

2.
Gy quelt myn zin
Met een Jonkvrouw,
Og dat ik zouw
verwerven hare Min!
Mag zy my niet gebeuren,
Zo moet myn herte scheuren,
En ik verlies myn zin.
3.
Geen schoonder Vrouw
Zoude op der Aard,
My zyn zo waard,
Als deze wezen zouw.
Mogt zy my dog gebeuren,
Zo waar ik vry van treuren,
ô Zoet' en waarde Vrouw.
4.
Uw aanschyn schoon,
Uw Borsjes rond,
Uw lachend' Mond,
Laat die dog zyn myn loon;
Laat het u dog erbermen,
Laat ik door klagt en kermen,
U bidden schoonste Schoon.
5.
ô Liefste Lief!
Denkt dat ik myn
In druk en pyn,
Nu stel tot uw gerief,

Laat het uw hert verzagten,
Dat ik door pynt en klachten,
U bidden waarde Lief!

6.

ô Waarde Bloem,
Aanziet myn hert!
Aanziet myn smert!
Mind m' om u eygen roem,
Wilt dog myn klagt verhoren,
Laat zinken uwen tooren,
ô Bloeyend schoone Bloem!

7.

Wilt uw gemoedt,
Wilt dog uw zin
Door waare Min
Keeren tot uw Lief zoet!
Wilt hem uw Minne schenken,
En zyn Liefd' gedenken,
En keert dog uw gemoedt!

8.

Keerd dog uw zin,
Mind hem dog weer,
In trouw en eer
Door een opregte Min,
Wilt hem uw Liefd' bewyzen,
Zo zal hy u dan pryzen,
Door een verwonnen zin.

9.

Zo gy zyn hert,
Met waare Liefd'

Dog eens geriefd
Zo waar hy zonder smert,
Zo zou hy uw slaaf blyven,
En zyn tot uw geryven,
Met Lyf, Ziel, Bloed en Hert.
10.
Cupido Wicht,
Zo gy myn Lief,
Tot myn gerief,
Kond brengen door u schicht,
Zo zal ik u dan pryzen,
En eeuwig eer bewyzen,
ô Zoet' en Lieve wicht!

Klorint aan Rozalinde

Wyze: 't Muysje.

1.
PRonk-Paarl aan Amstels Kroon!
Als ik 't allokb're schoon,
Van uw gezigt bestraal, voel ik ô groote kragt!
Door 't schieten van een Lonk, myn Ziel in Cypris magt!
2.
Was ooyt de God Apoll'
Door minnend' yver dol

Om Dafnis schoonheid? is het wonders dat myn Ziel
Op d'alverwinb're Burg van uwe schoonheid viel?

3.

Al waar Natuur haar schoon,
Zo zegenryk vertoond;
Dat, wien het Zonneligt van uwe glans bestraalt,
Verwonnen en gewond, voor uwe voeten daalt.

4.

Myn Jeugdig Brein verkracht,
Opoffert klacht op klacht,
Op 't Autaar uw's gehoor, op hope dat myn Beê,
De Diamante Rotzen van uw' Zinnen Kneê.

5.

Laat 't goude woordje, vlot
Ontrendelen het slot
Van uw gekluysde Ziel, op dat myn jagend hert,
Van 't lang gewilde wit, gelukkig winnaar werd!

Minnaars Eygenschap

Wyze: *Laura.*

1.
Even als een Schip in Zee
Met het woeden van de Baren
Kantend', in een stille Ree,
Komt uyt vaar gevaar gevaren,
Even gaat het de Minneparen,
Die na lang genoten pyn,
Van Mins ongestuyme vlagen,
Zugten, Steenen, Karmen, Klagen,
Eenmaal Overwinnaars zyn.
2.
Kloriaan! ik houw' voor vast
't Woelt nog vars in uw' gedagten
Wat voor storremen de Mast
Van uw Minne-Kiel, met kragten,
Vaak, in Liefdens duist're nagten
Overweldigen, zo dat
Zonder 't Anker uyt te ryken,
En uw' volle Zeyl te stryken
Gy geen klaar gevaar en had!
3.
Maar gy zyt uyt al 't gevaar
Nu gelukkig aangekomen

In een stille Ree, alwaar
Gy in zoete Waterstromen
Weeldens-Teugel moogt onttonen;
Schiet uw Jeukkerig Peil-loot,
Wyl de Min u zalig teelde
Door een vloet van Minne weelde
Na de grond van Dinaas Schoot.

Doris minne-drift.

Wyze: Muzeaux en Lumines.

ô MIn! ô Min! ô Min!
Uw zoete tover kragten
Begoogelen myn Zin
Ik dwaal in duyst're Nagten,
Ach Hemel 't is gedaan!
ô Min! ô Min! ô Min!
Ach Hemel 't is gedaan
De Min heeft my gevaan.

2.

Sint ik Bellinde von
Verscholen in de Loveren,
Voor 't braaden van de Zon
Quam Min myn Borst veroveren.
Ach Hemel! 't is gedaan
ô Min! ô Min! ô Min!
Ach Hemel! 't is gedaan
De Min heeft my gevaan.

3.
De Blizemende zwier,
Van hare dryvende oogen,
Doen door een grillig vier
Met adertogen drogen,
Ja d'half verteerde Long
Op 't onverzienst' verraan;
Parst zonder eind' myn Tong
Het volgende te slaan.
4.
Almogende Diaan!
Laat het gestadig queken
Van zugjens en getraan
Uw steenig Hartje weken,
Of 't is met my gedaan
ô Min! ô Min! ô Min!
Ach Hemel! 't is gedaan
De Min heeft my verraan.

Aan Celestyn.

Wyze: *Het Leeuwerkje.*

1.
VOlmaakte Celestyn
Hoe lang zal ik nog klagen
In Vuur'ge Minnepyn
Kan ik u niet behagen?
Schoon-oogde slaat uw wesen

Op hem die Nederknielt,
Op hope van genezen
Gevoel-loos, half ontzielt.
2.
Geef uw Sneeuw-witte Handt
Met Parlemoere platen
En rukt my uyt den brand
Ik zal u nooyt verlaaten
Nog bannen uyt gedagten
U Schoone Minne-beeld,
Als gy geneest myn klagten
En myne wonden heelt.
3.
Zo werv' ik volle Vreugt
Zo zal de Liefde Pralen
In 't Bloeyen van ons Jeugt
In d'Echte Liefde Zalen.
Ey toond u Mede-dogen
Of ik geraakt in 't graf
Wischt waardste van myn Oogen
De brakke traantjes af.

Schoonheids lof. Op zesderley Wyzen.

1.
Wyze: *Granida Princesse.*

OP Myn wit gehairde
Swart gebekte Bode!

Metter vaart, dit blanke velt Door-rent;
Op, myn Brein! te Paarde!
't Is op 't hoogst van node;
Wekt de Faam, op dat haar gansche bendt;
Zig spoei te post, voor 't Krieken van den dag.
Op dat het twede Athenen zie waar 't op roemen mag.

2.
Wyze: *Treur Edel Huys Nassouw.*

Geen Venus of Diaan,
Of Dogter van de Zwaan,
Zal op myn veder Vlerken,
Maer een Bataafsche Maagt
Wien Minerve op haar Vlerken,
Boven de Sterren draagt.

3.
Wyze: *Het vinnig stralen van de Zon.*

Wier ogen flonkkerende Agaat,
Met levende Elp omtrokken
Weerschittert op den Dageraat
Van Peans vuur'ge lokken.

4.
Wyze: *Als boxvoetjes speelt.*

Haar aangenaam Keeltje (als 't Gorgeltje Luyt)

Luyt helder
En schelder
Als Cumbel of Fluyt,
't Schynt zy het gebergt
Van Helikon tergt
Wanneerze uyt den borst een Zang-Rympje uyt.

5.
Wyze: *O Kersnagt.*

Haar poesel Lichaam, net besneden
Munt uyt in alle geestigheden,
Beleit en schranderheit, zyn beid'
Ten koor van haar gedagt gestegen
Die alles, na de maat eerst wegen,
't Geen uyt haar lieve lippen scheit.

6.
Wyze: *Florida zo het wezen mag.*

In 't kort; myn al te zwakke pen
Haar roem, na waard' niet tuygen ken
Ik stamel in 't vertalen,
Van zo een waarde; ô Waardigheyt!
Waar in de schranderheyt
Van Nazo zelfs zou dwalen

Cloris en Filida.

Wyze: Nu ben ik eenmaal Vry.

1.

Cloris
MYn Hert en zoete Lief,
Troost my tot myn gerief
Of ik moet sterven!

Filida
Wat is dit voor een pyn
Die u doet treurig zyn
En vreugde derven.

Cloris
't Is niet myn hert en troost
Dan 't heftig Minnen

Filida
Om t'zyn van pyn verlost
Stelt 't uyt uw Zinnen.

Cloris
't Is my niet Liefste fijn
Te Vryen vsn dees pyn
Maar 't is in uw magt.

Filida
Hoe zal ik dan verstaan
Heb ik in myn gelaan
Uwes lydens kragt?

2.

Cloris
Ja gy myns levens ziel
Doen 't oog eerst op u viel
Voeld' ik dit lyden.

Filida
Ziet my dan weder aan
Zoekt weer u Zelfs t'ontslaan
En te verblyden

Cloris
Neen Lief gy hebt myn hert
In uwer machten.

Filida
Meend gy dat 'k in de smert
U doe Versmagten?

Cloris
Ja Lief het is uw schuld
Dat ik met pyn vervuld
Eynd' myn jonk leven.

Filida
Zoud' ik door myn wreedheyt
U wel aandoen dit leed
En dus doen sneven?
3.

Cloris
Waarlyk myn oog en ligt
't Is u schoon aangezigt
Dat my doet treuren.

Filida
Zou 't wel zyn zulke pyn
Als gy door uw aanschyn
Myn draagt te vooren

Cloris
Nog grooter als ik kan
U Lief voor dragen.

Filida
Maar wat zou men dan doen
Tot u behagen?

Cloris
Niets Lief myn waarde hert
Dan te mind'ren myn smert
Door weder Minnen.

Filida
Zou wel het kleyne Wigt
Door zyner wreden chigt
Treffen myn zinnen?
4.

Cloris
Troost my dog waarde hert
In dees myn groote smert
Door weder-liefde.

Filida
Zoud gy wel eeuwiglyk
My Minnen trouwelyk
Zo 'k u geriefde.

Cloris
Zo lang ik door de Min
Myn leven houde,

Filida
Maar of in uwen zin
Die liefd' verkoude

Cloris
Zo sla den God Jupyn
Door zynen Blixem, myn Jonk Vleesch en Beenen.

Filida
Zou gy 't geen gy nu zegt
En my dus Schoon voorlegt
Van herte meenen?
5.

Cloris
Wat doet gy my een smert
Is ooyt in dit jonk hert
Ontrouw bevonden?

Filida
En is het nooyt geweest
Dat z'uyt een valschen geest
Veynsdens haar wonden?

Cloris
Zal dan eens anders doen
My straf doen lyden?

Filida
Neen Lief, tot uwen loon
Zal 'k u verblyden.

Cloris
Siet dan myn ziel en lyf
Myn Lief tot uw geryf
All' myne dagen

Filida
Siet dan myn Jeugdig hert
Myn lief stelpt uwe smert
Tot u behagen.

Cloris
Myn oog, myn ziel, myn hert,
Waar is nu myne smert?
Waar is myn lyden?

Filida
Myn troost myn waarde Lief,
Laat wy tot ons gerief
Ons nu verblyden.

Cloris
Myn hoop, en toeverlaat
Ik zal u Kroonen

Filida
Myn hoopen op uw staan
Ik zal 't u loonen.

Cloris
Cupido laat dees Min
In ons verwonnen zin
Dog eeuwig woonen

Filida
Cupido laat ons hert
In deze lieve smert
Dog niet verkleumen.

EYNDE.

BLADWYZER

A.

ALs Venus op een tyd Cupido wou gebieden	Pag. 20
Aurora die het al verblyd.	26
Amaril 'k kan niet versinnen.	45
Als een schip door felle slagen.	60

C.

CEly zaide teugens Beli.	112
Cupido God der min.	112
Cupido God.	114

D.

DE gryze wet van 't bloeyend ryk der min.	1
De zuster van de zon.	15

E.

EVen als een Schip in zee.	119

G.

Godin myn tweede leven.	40
Gy ziet aan mynen Veder wel.	98

H.

HIer heeft my Rosemond bescheyden.	18
Het guure Jaargety maakt plaats voor betere dagen.	19

Het meysje fluks en onvermoeyt. 35
Hoe haast verkeerd des werelds vreugde. 50
Het keurslyf van de maagden dragt. 87
Hier zal ik myne Rosemond. 102
Hoe koel gaat Dafilo daar heen. 108

I.

Iö Triomf; Kupido draayd. 29
't Is gedaan, 't is gedaan. 67
Ik groet myn Teuntje uytgeleezen. 68
Ik geen Apollus in myn tyd. 94
't Is Kermis komt op 't feest. 96
't Is nou een korte tyd geleen. 100

K.

KOmt hier alle gy droevige herten. 96
Korremis riep Jan, Piet en Tryn. 110

L.

LAat ons van de Liefde zingen. 6

M.

Myn Zangnimph die met Zegen-zangen 12
Marretje Joosten. 55
Maatjes hoord myn reeden. 74

Myn Filida, myn lief, myn lee…ven. 81
Myn hert, myn troost, myn levenslust. 84
Myn hert en zoete lief. 125

N.

NU lustig helder uit de borst. 23
Niet gestadig by de Meyt. 89

Nu Bruydegom nu zal de min. 97
Nu heeft de Bruygom het genieten. 107

O.

O Kloris, die zelfs koel, elks hart kunt zengen. 9
ô Myn lieve Rosemond. 70
ô Wat heb ik moeten naaijen. 79
ô Min, ô min, ô min. 120
Op myn wit gehaerde. 122

P.

PRonkpaarl aan Amstels kroon. 117

R.

ROemwardige Roselyn. 48

S.

SNeeuw witte Jagt-godin. 5
Schoone, die myn hert en zinnen. 51
Schoone Venus ô Godinne 52
Schoon g'hebt gelezen in de Courant 64
Soek je een net en proper dier. 105

V.

VOlmaakte Celestyn. 121

W.

WAar mag myn schoone Laura zyn. 36

Wie tegen de oude wet	38
Wel aan Apollo help me zingen.	42
Wat heb ik den voorleden nacht.	44
Wat is 'er grooter pret op aard.	58
Weg met al het mal gevrey.	64
Wel Baasje van het steenen slypen.	77

Z.

ZAvate myn schoone kom.	27
Za wakker noble baazen.	38

EYNDE

Ook zyn by den Drukker deses te bekomen,

Apollo's Kermis-gift, 1 en 2de deel. 8vo.
Apollo's Nieuw-jaars-gift, 8vo.
Apollo's St. Nicolaas-gift, in 8.
Apollo's Vasten avonds-gift, in 8.
Apollo's Marsdrager, 3 deelen in 8.
Boekzaal der Juffers, 3 deelen in 8.
Boekzaal der Heeren.
Cats Werken, 6 deelen in 8.
De Boerin van Fortuyn, in 8.
De doorlugtige Minnaresse, 4 deelen in 12.
Huwelyks Min-tafereel, in 8.
Thirsis Minnewet, in 12.